

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PLAČILNIH STORITVAH, STORITVAH
IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA DENARJA IN PLAČILNIH SISTEMIH (ZPlaSSIED-B)****I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA**

Veljavni Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18, 9/18 – popr. in 102/20; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSSIED) je sistemski zakon, ki v Republiki Sloveniji ureja opravljanje plačilnih storitev. ZPlaSSIED je bil sprejet leta 2018, njegov glavni cilj pa je bil prenos Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU). Direktiva 2015/2366/EU predstavlja temeljni evropski predpis s področja plačilnih storitev ter omogoča delovanje enotnega območja plačil v evrih, imenovanega tudi SEPA (*Single Euro Payments Area*).

Namen Direktive 2015/2366/EU je bil potrošnikom in trgovcem omogočiti, da v celoti izkoristijo notranji trg plačilnih storitev, zlasti na področju e-trgovine. Za doseg tega cilja in spodbujanje večje konkurence, učinkovitosti in inovacij pri elektronskih plačilih Direktiva 2015/2366/EU zagotavlja pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje, ter večjo izbiro za uporabnike plačilnih storitev in preglednost, spodbuja inovativne plačilne storitve ter zagotavlja varne in pregledne plačilne storitve. Cilj predlaganih ukrepov je bil zagotoviti tehnološko nevtralen pravni okvir, tako da bo uporaben tudi za nove plačilne storitve, ki bodo nastale v prihodnje.

Direktiva 2015/2366/EU je posodobila in dopolnila predhodna pravila Evropske unije za plačilne storitve, ki so bila uvedena s predhodnico, to je Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES. Direktiva 2015/2366/EU je razširila obseg plačilnih storitev in njihovih ponudnikov, jasneje je opredelila predpisane izjeme od pravil, izboljšala je pravila za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi nacionalnimi organi ter uvedla strožje varnostne zahteve za elektronska plačila.

Nove plačilne storitve, ki jih je na podlagi Direktive 2015/2366/EU uredil ZPlaSSIED, so storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, prav tako je uredil tudi poslovanje ponudnikov teh storitev. Ti morajo spoštovati enaka pravila delovanja kakor preostali ponudniki plačilnih storitev. V ZPlaSSIED so prenesene tudi določbe nekaterih drugih direktiv, in sicer določbe Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES), določbe Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembi direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES), določbe Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU) in delno določbe Direktive (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU.

Poleg tega je v zakonu urejeno izvajanje Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES). V zvezi z Uredbo 924/2009/ES je bilo leta 2021 objavljeno kodificirano besedilo, zato je navedena uredba bila nadomeščena z Uredbo (EU) 2021/1230 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2021 o čezmejnih plačilih v Uniji (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/1230/EU). Prav tako je v ZPlaSSIED urejeno izvajanje Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU), Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije, ter Uredbe (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006.

ZPlaSSIED podrobneje ureja pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij, pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, pravila za oblikovanje in upravljanje plačilnih sistemov, pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja, pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja, pravila za primerljivost nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, pravila o zamenjavi plačilnega računa ter pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

V skladu z ZPlaSSIED plačilne storitve lahko opravljajo plačilne institucije in drugi ponudniki plačilnih storitev. Plačilne institucije so gospodarske družbe, ki so ustanovljene za opravljanje plačilnih storitev kot svoje osrednje dejavnosti, lahko pa poleg tega opravljajo tudi druge gospodarske dejavnosti (hibridne plačilne institucije). Poleg plačilnih institucij lahko plačilne storitve opravljajo tudi drugi ponudniki, to so predvsem banke, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot enih od vzajemno priznanih finančnih storitev po Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21 in 123/21 – ZBNIP), in drugi subjekti, ki so v skladu z ZPlaSSIED prepoznani kot ponudniki plačilnih storitev (družbe za izdajo elektronskega denarja, Banka Slovenije, Uprava Republike Slovenije za javna plačila).

Na podlagi 5. člena ZPlaSSIED je plačilna storitev katera koli od naslednjih aktivnosti, ki jo ponudnik plačilnih storitev opravlja v okviru svoje poslovne dejavnosti:

- aktivnosti, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
- aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku;
- izdajanje plačilnih instrumentov in/ali pridobivanje plačilnih transakcij;
- izvrševanje denarnih nakazil;
- storitve odreditve plačil;
- storitve zagotavljanja informacij o računih.

Plačilne institucije morajo plačilne storitve opravljati varno in zanesljivo, zato morajo obvladovati operativna in finančna tveganja, biti morajo organizirane v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb, zagotovljena mora biti primernost imetnikov kvalificiranih deležev plačilne institucije, izpolnjevati morajo organizacijske, kadrovske in tehnične pogoje, nenehno pa morajo tudi zagotavljati ustrezno višino kapitala in primerno varovanje denarnih sredstev uporabnikov. Plačilne

institucije lahko posamezne plačilne storitve opravljajo le, če so zanje prej pridobile dovoljenje Banke Slovenije v skladu z ZPlaSSIED. V skladu s seznamom plačilnih institucij, ki ga vodi Banka Slovenije, sta dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev pridobili dve plačilni instituciji¹.

V skladu z ZPlaSSIED je Banka Slovenije nadzorni in prekrškovni organ v zvezi z delovanjem plačilnih institucij in v zvezi z osebami, ki brez dovoljenja opravljajo plačilne storitve.

Plačilne institucije lahko plačilne storitve, ki so jih upravičene opravljati na območju Republike Slovenije, opravljajo tudi na območju druge države članice Evropske unije, ali države podpisnice Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora, ali tretje države, in sicer preko podružnice, zastopnika ali neposredno ob ustreznem predhodnem obvestilu o taki nameri oziroma ob registraciji tovrstnega opravljanja storitev. Pri tem velja, da plačilna institucija odgovarja za zakonito in pravilno ravnanje podružnice in zastopnika.

To pomeni, da plačilne storitve v Republiki Sloveniji lahko opravljajo tudi plačilne institucije držav članic, in sicer preko podružnice, zastopnika ali neposredno. O plačilnih storitvah, ki jih opravljajo plačilne institucije držav članic v Republiki Sloveniji, Banko Slovenije obvesti pristojni nadzorni organ države, v kateri je sedež take plačilne institucije (notifikacije plačilnih institucij). Seznam notifikacij plačilnih institucij iz držav članic je objavljen na spletni strani Banke Slovenije².

Leta 2020 je bila sprejeta novela ZPlaSSIED, katere glavni namen je bil prenos predpisov Evropske unije. V Uradnem listu Evropske unije je bil 23. aprila 2018 namreč objavljen Popravek Direktive 2015/2366/EU, zato so bili potrebni določeni popravki določb ZPlaSSIED.

Prav tako je bila leta 2019 sprejeta Uredba (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/518/EU), s katero je bila spremenjena Uredba 924/2009/ES. Uredbe Evropske unije so neposredno veljavne tudi v državah članicah Evropske unije, vendar je bilo potrebno v nacionalni zakonodaji predpisati sankcije za kršitve uredb.

Z Uredbo Uredba 260/2012/EU, so bile leta 2012 uvedene tehnične in poslovne zahteve za kreditne prenose in direktne bremenitve v evrih. Vendar se področje plačil hitro razvija in med drugimi se je pojavila tudi nova oblika kreditnih prenosov, to so takojšnji kreditni prenosi (t.i. takojšnja plačila). Navedena plačila so se na trgu pojavila in razširila v zadnjih letih, torej šele po sprejetju Uredbe 260/1012/EU.

Takojšnji kreditni prenosi so oblika kreditnega prenosa, pri katerem sredstva preidejo s plačnikovega računa na račun prejemnika plačila v nekaj sekundah, in sicer kadar koli, podnevi ali ponoči in kateri koli dan v letu. Po tem se takojšnji kreditni prenosi razlikujejo od drugih kreditnih prenosov, ki jih ponudniki plačilnih storitev obdelujejo samo med delovnim časom, pri čemer se sredstva knjižijo v dobro prejemnika plačila šele do konca naslednjega delovnega dne.

Takojšnji kreditni prenosi so pomembna tehnološka inovacija na področju plačil. Omogočajo sprostitve sredstev, ki so blokirana v finančnem sistemu, saj so ta takoj na voljo končnim uporabnikom, tj. potrošnikom in podjetjem v Evropski uniji, za potrošnjo in naložbe. Takojšnji kreditni prenosi bankam in finančno-tehnološkim (fintech) podjetjem ponujajo tudi priložnosti, da razvijejo nove rešitve za plačila.

Leta 2017 so se ponudniki plačilnih storitev pod okriljem Evropskega sveta za plačila dogovorili o vseevropski shemi za takojšnje kreditne prenose v evrih. Prizadevanja evropskega plačilnega sektorja

¹ Podatek je bil 4. 6. 2024 povzet s spletne strani Banke Slovenije: [Plačilne institucije \(bsi.si\)](https://bsi.si).

² Povezava na spletno stran Banke Slovenije: [Plačilne institucije držav EGP v Sloveniji \(bsi.si\)](https://bsi.si)

se niso izkazala za zadostna, da bi zagotovila visoko stopnjo uporabe takojšnjih kreditnih prenosov v evrih na ravni celotne Evropske unije, saj je bilo konec leta 2021 samo 11% kreditnih prenosov v evrih v Evropski uniji poslanih v obliki takojšnjih kreditnih prenosov kar ovira znatne potencialne koristi takojšnjih kreditnih prenosov za potrošnike in podjetja v Evropski uniji. Zato je Evropska komisija leta 2022 pripravila predlog spremembe Uredbe 260/2012/EU, ki uvaja obveznost za ponudnike plačilnih storitev, da končnim uporabnikom omogočijo uporabo takojšnjih kreditnih prenosov. Obveznost je bila določena z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v evrih (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/886/EU), ki je začela veljati 9. aprila 2024.

Ponudniki plačilnih storitev, ki zagotavljajo kreditne prenose v evrih, bodo morali v rokih določenih v Uredbi 2024/886/EU ponuditi storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v evrih. Za to storitev so v uredbi določene številne tehnične specifikacije, vključno z zahtevo po prejemanju plačilnih nalogov in po dostopnosti za takojšnje kreditne prenose 24 ur na dan in na kateri koli koledarski dan, brez možnosti določitve časovnih omejitev ali omejitve obdelave tovrstnih prenosov samo na delovne dni. Obveznost prejemanja in pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v evrih bo veljale tudi za plačilne institucije in institucije za družbe za izdajo elektronskega denarja, saj se jim z Uredbo 2024/886/EU zagotavlja dostop do pomembnih plačilnih sistemov, ki jih ureja Direktiva 98/26/ES, kar jim bo omogočilo izvajanje teh plačil.

Varnost takojšnjih kreditnih prenosov v evrih je bistvena za povečanje zaupanja uporabnikov plačilnih storitev v te storitve in zagotavljanje njihove uporabe. Plačniki, ki nameravajo poslati kreditni prenos določenemu prejemniku plačila, lahko zaradi goljufije ali napake navedejo identifikacijsko oznako plačilnega računa, ki ne ustreza računu, ki ga ima ta prejemnik plačila. V skladu z Direktivo (EU) 2015/2366/EU, je edini pogoj za pravilno izvršitev transakcije v zvezi s prejemnikom plačila enolična identifikacijska oznaka, ponudnikom plačilnih storitev pa ni treba preveriti imena prejemnika plačila. Na podlagi Uredbe 2024/886/EU pa bodo morali ponudniki plačilnih storitev preveriti, ali obstaja neskladnost med enolično identifikacijsko oznako prejemnika plačila (IBAN številko) in imenom prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik, ter obvestiti plačnika, ki je predložil plačilni nalog za kreditni prenos v evrih, o vseh ugotovljenih neskladnostih. Da bi se izognili nepotrebni oviram ali zamudam pri takojšnji obdelavi transakcije pri takojšnjih kreditnih prenosih, bo moral ponudnik plačilnih storitev plačnika takšno obvestilo predložiti v največ nekaj sekundah od trenutka, ko je plačnik zagotovil informacije o prejemniku plačila. Ponudnik plačilnih storitev plačnika bo moral plačniku takšno obvestilo predložiti, preden ta odobri transakcijo.

Ponudniki plačilnih storitev morajo učinkovito izpolnjevati svoje obveznosti, ki izhajajo iz sankcij Evropske unije proti osebam, organom ali subjektom, za katere velja zamrznitev sredstev ali prepoved neposrednega ali posrednega dajanja sredstev ali gospodarskih virov njim na razpolago ali v njihovo korist v skladu s ciljno usmerjenimi finančnimi omejevalnimi ukrepi, sprejetimi v skladu s 215. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi). Vendar pravo Evropske unije ne določa pravil o postopku ali orodjih, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev uporabiti za zagotovitev izpolnjevanja teh obveznosti. Ponudniki plačilnih storitev tako uporabljajo različne metode, ki temeljijo na njihovi individualni izbiri ali smernicah, ki jih izdajo zadevni nacionalni organi. Praksa izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz sankcij Evropske unije, s preverjanjem plačnika in prejemnika plačila, ki sodelujeta pri vsaki nacionalni ali čezmejni transakciji kreditnega prenosa, vodi do tega, da se zelo veliko število kreditnih prenosov označi kot prenosov, ki lahko vključujejo osebe ali subjekte, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi. Vendar se po preverjanju izkaže, da velika večina tako označenih transakcij ne vključuje takih oseb ali subjektov. Ponudniki plačilnih storitev zaradi narave takojšnjih kreditnih prenosov v kratkih rokih ne morejo takoj preveriti tako označenih transakcij in jih zato zavrnejo. To ustvarja operativne izzive za ponudnike plačilnih storitev, da svojim uporabnikom plačilnih storitev po vsej Evropski uniji ponujajo takojšnje kreditne prenose na zanesljiv in predvidljiv način. Za zagotovitev večje

pravne varnosti, povečanja učinkovitost prizadevanj ponudnikov plačilnih storitev za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz sankcij Evropske unije in za preprečevanje nepotrebne oviranja transakcij, vezanih na takojšnje kreditne prenose v evrih, bodo morali ponudniki plačilnih storitev vsaj enkrat na dan preveriti, ali so njihovi uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, v vsakem primeru pa takoj po začetku veljavnosti novih ali spremenjenih uvrstitev na seznam.

Za zagotovitev izvajanja določb Uredbe 2024/886/EU so v predlogu Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) določene sankcije za kršitve njenih določb.

Za naslovitev problematike nedostopnosti potrošnikov v Evropski uniji do plačilnih računov, je bila že leta 2014 sprejeta Direktiva 2014/92/EU o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU), ki je uvedla institut osnovnega plačilnega računa, tj. pravice potrošnika oziroma posameznika, ki zakonito prebiva v Evropski uniji in nima plačilnega računa v določeni državi članici, do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa, določa pa tudi ozek nabor razlogov za zavrnitev odprtja osnovnega plačilnega računa.

Direktiva 2014/92/EU je bila v slovenski pravni red implementirana z ZPlaSSIED, oziroma njegovim predhodnikom, natančneje z Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 47/16; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS-E). V ZPlaSSIED je kot razlog za zavrnitev prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa določena tudi situacija, ko ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo, s čimer je Republika Slovenija uporabila možnost, ki ji jo omogoča direktiva, da določi razlog za zavrnitev odprtja osnovnega plačilnega računa z namenom preprečevanja zlorabe dostopa do osnovnega plačilnega računa.

Po uveljavitvi ZPlaSSIED se je na Ministrstvo za finance prejelo več pritožb v zvezi s težavami potrošnikov glede dostopnosti do osnovnih plačilnih računov. V okviru širše razprave o navedeni problematiki v okviru Nacionalnega sveta za plačila (oblikovanega pri Banki Slovenije, ki vključuje deležnike, ki jih zadeva področje plačil), je bilo ugotovljeno, da je osnovni plačilni račun načeloma ustrezen institut za naslovitev finančne vključenosti potrošnikov, ki pa bi ga bilo potrebno nekoliko spremeniti za njegovo večjo dostopnost. Glede na dejstvo, da je bilo zaznano slabo poznavanje pravice do osnovnega plačilnega računa so načrtovane aktivnosti za dvig ozaveščenosti o tem institutu. Vendar zakonska določba, ki omogoča zavrnitev odprtja osnovnega plačilnega računa v primeru obstoja evidence o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo lahko deluje na potrošnike odvračilno, da bi ti sploh zaprosili za odprtje osnovnega plačilnega računa.

Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije iz leta 2022 približno 7.800 v Republiki Sloveniji zaposlenih fizičnih oseb v davčnem registru ni imelo podatka o odprtem plačilnem računu. V skladu z navedenim se kot možna rešitev za povečanje finančne vključenosti potrošnikov v finančni sistem v predlogu zakona predlagajo spremembe, s katerimi se razširja dostopnost potrošnikov do osnovnega plačilnega računa.

Finančni subjekti so pri vsakokratnem poslovanju močno odvisni od uporabe digitalnih tehnologij. Zato je pomembno zagotoviti operativno odpornost njihovih digitalnih dejavnosti na tveganja na področju informacijske in komunikacijske tehnologije (v nadaljnjem besedilu: IKT). Ta potreba je nujna tudi zaradi rasti prelomnih tehnologij na trgu, zlasti tehnologij, ki omogočajo elektronski prenos in shranjevanje digitalnih predstavitev vrednosti ali pravic z uporabo tehnologije razpršene evidence ali podobne tehnologije (t.i. kriptosredstev), in za storitve, povezane s temi sredstvi.

Na ravni Evropske unije so zahteve glede upravljanja tveganja na področju IKT v finančnem sektorju določene v različnih direktivah. Ker so te zahteve raznolike in občasno nepopolne je bila sprejeta Uredba (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti v finančnem sektorju in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2554/EU). Za uskladitev z navedeno uredbo je bilo potrebno spremeniti tudi direktive, ki urejajo področje IKT v finančnem sektorju. V ta namen je bila sprejeta Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU). Direktiva 2022/2556/EU uvaja vrsto sprememb, ki so potrebne za zagotovitev pravne jasnosti in doslednosti v zvezi z uporabo različnih zahtev glede digitalne operativne odpornosti, potrebnih za opravljanje dejavnosti in zagotavljanje storitev finančnih subjektov, ki imajo dovoljenje in so nadzorovani v skladu z navedenimi direktivami. S tem se bo zagotovilo nemoteno delovanje notranjega trga. Glede na to, da Direktiva 2022/2556/EU spreminja tudi Direktivo 2015/2366/EU, ki je prenesena z ZPlaSSIED, so za njeno implementacijo potrebne nekatere spremembe zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Osnovni cilj predloga zakona je prenos predpisov Evropske unije v nacionalno zakonodajo oziroma zagotoviti njihovo izvajanje. V zvezi s tem je cilj določiti sankcije za kršitve določb Uredbe 2024/886/EU, ki je bila sprejeta 13. marca 2024 in spreminja Uredbo 260/2012/ES. Navedena uredba spreminja tudi Direktivo 2015/2366 in Direktivo 98/26/EU, zato so potrebne spremembe ustreznih določb ZPlaSSIED, s katerimi so prenesene določbe navedenih direktiv. Poleg tega je cilj predloga zakona prenesti 7. člen Direktive 2022/2556/EU, ker ta prav tako spreminja Direktivo 2015/2366/EU.

Poleg ciljev, ki so povezani s prenosom predpisov Evropske unije, se s predlogom zakona odpravljajo tudi nekatere nedoslednosti v veljavnem ZPlaSSIED oziroma druge pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri njegovem izvajanju v praksi.

2.2 Načela

Načelo uskladitve s pravnim redom Evropske unije:

S predlogom zakona se pravni red Republike Slovenije usklajuje s pravnim redom Evropske unije.

Načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij:

V skladu z načelom sorazmernosti se v predlogu zakona določa, da se kršitve določb uredb Evropske unije sankcionirajo tako, da se sorazmerno temu doseže odvračilni ukrep. Kot osnovno načelo na področju kaznovalnega prava omogoča nadzornemu organu, to je Banki Slovenije, da izreka sankcije za kršitve določbe uredb Evropske unije.

Načelo pravne jasnosti:

Predlog zakona uresničuje načelo pravne jasnosti z jasno določenimi in razumljivimi določbami, ki prenašajo predpise Evropske unije v slovensko zakonodajo in s tem omogočajo njihovo uporabo in izvajanje na nacionalni ravni.

Načelo zakonitosti:

V skladu s tem načelom je ponudnikom plačilnih storitev zagotovljena pravna varnost glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati za opravljanje plačilnih storitev, kot tudi obveznosti, ki jih morajo zagotavljati uporabnikom plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

Načelo povečanja konkurence:

Načelo povečanja konkurence na trgu opravljanja plačilnih storitev z zagotovitvijo dostopa plačilnih institucij in družb za izdajo elektronskega denarja do sistemsko pomembnih plačilnih sistemov, ki jih ureja Direktiva 98/26/ES.

Načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja:

Načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja ponudnikov plačilnih storitev bo uresničeno skozi dodatne zahteve, ki jih v zvezi s tem določa predlog zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona so:

- določitev sankcij za kršitve določb Uredbe 2024/886/EU,
- prenos določb Uredbe 2024/886/EU v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU in Direktivo 98/26/ES,
- prenos Direktive 2022/2556/EU, v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU,
- zagotovitev večje dostopnosti osnovnega plačilnega računa za potrošnike,
- večja jasnost besedila in odprava nedoslednosti v besedilu ZPlaSSIED.

Uredba 2024/886/EU spreminja Uredbo 260/2012/EU in Uredbo 2021/1230/EU, ki se uporablja neposredno, zato prenos določb v nacionalno zakonodajo ni potreben. Vendar pa se v predlogu zakona določajo sankcije za kršitve določb Uredbe 2024/886/EU, ki jih je potrebno predpisati v nacionalni zakonodaji.

V skladu z Uredbo 2024/886/EU bodo morali ponudniki plačilnih storitev, ki zagotavljajo kreditne prenose v evrih, v rokih določenih v uredbi ponuditi storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v evrih. Obveznost prejemanja in pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v evrih bo veljale tudi za plačilne institucije in institucije za družbe za izdajo elektronskega denarja, saj se jim z uredbo zagotavlja dostop do pomembnih plačilnih sistemov, ki jih ureja Direktiva 98/26/ES, kar jim bo omogočilo izvajanje teh plačil.

Varnost takojšnjih kreditnih prenosov v evrih je bistvena za povečanje zaupanja uporabnikov plačilnih storitev v te storitve in zagotavljanje njihove uporabe. Plačniki, ki nameravajo poslati kreditni prenos določenemu prejemniku plačila, lahko zaradi goljufije ali napake navedejo identifikacijsko oznako plačilnega računa, ki ne ustreza računu, ki ga ima ta prejemnik plačila. Na podlagi Uredbe 2024/886/EU bodo morali ponudniki plačilnih storitev preveriti, ali obstaja neskladnost med enolično identifikacijsko oznako prejemnika plačila (IBAN številko) in imenom prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik, ter obvestiti plačnika, ki je predložil plačilni nalog za kreditni prenos v evrih, o vseh ugotovljenih neskladnostih. Da bi se izognili nepotrebni oviram ali zamudam pri takojšnji obdelavi transakcije pri takojšnjih kreditnih prenosih, bo moral ponudnik plačilnih storitev plačnika takšno obvestilo predložiti v največ nekaj sekundah od trenutka, ko je plačnik zagotovil informacije o prejemniku plačila. Ponudnik plačilnih storitev plačnika bo moral plačniku takšno obvestilo predložiti, preden ta odobri transakcijo.

Za zagotovitev večje pravne varnosti, povečanja učinkovitost prizadevanj ponudnikov plačilnih storitev za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz sankcij Evropske unije in za preprečevanje nepotrebne oviranja transakcij, vezanih na takojšnje kreditne prenose v evrih, bodo morali ponudniki plačilnih storitev vsaj enkrat na dan preveriti, ali so njihovi uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, v vsakem primeru pa takoj po začetku veljavnosti novih ali spremenjenih uvrstitev na seznam.

Uredba 2024/886/EU spreminja tudi več določb Direktive 2015/2366/EU. Spreminja jo v delu, ki plačilnim institucijam nalaga, da ločeno vodijo denarnih sredstev uporabnikov. Kot dodatna možnost za plačilno institucijo, ki denarnih sredstev uporabnikov do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila, je v predlogu zakona določeno, da lahko ta sredstva prenese na poseben račun v centralni banki, če se centralna banka odloči, da bo to omogočila.

Na podlagi Uredbe 2024/886/EU se spreminja tudi prvi odstavek 35. člena Direktive 2015/2366/EU, ki določa, da morajo države članice Evropske unije zagotoviti, da so pravila o dostopu ponudnikov plačilnih storitev do plačilnih sistemov objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna. Vendar pa se navedena zahteva ni uporabljala za dostop do pomembnih plačilnih sistemov, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES, do katerih plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja niso imele dostopa. Z Uredbo 2024/886/EU pa se tudi plačilnim institucijam in družbam za izdajo elektronskega denarja omogoča vključitev v pomembne plačilne sisteme, urejene z Direktivo 98/26/ES. Vendar predlog zakona za plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja določa posebne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati za udeležbo v teh plačilnih sistemih. Ti pogoji so določeni zaradi varstva stabilnosti in celovitosti pomembnih plačilnih sistemov.

Predlog zakona vključuje tudi spremembe ZPlaSSIED, ki so povezane s prenosom Direktive 2022/2556/EU, v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU. ZPlaSSIED trenutno določa, da so iz uporabe zakona izključene tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije, s predlogom zakona pa se izključujejo IKT. Prav tako se spreminjajo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. Predlog zakona določa, da morajo plačilne institucije v zahtevi za izdajo dovoljenja vključiti opis postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštewane obveznosti plačilnih institucije glede obveščanja iz poglavja III Uredbe 2022/2554/EU.

ZPlaSSIED sedaj določa, da morajo ponudniki plačilnih storitev vzpostaviti okvir z ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami. S predlogom zakona je predlagana sprememba, na podlagi katere bodo morali ponudniki plačilnih storitev pri tem upoštevati tudi določbe poglavja II Uredbe 2022/2554/EU, ki ureja obvladovanje tveganj na področju IKT.

V predlog zakona je vključena sprememba, ki bo omogočila večjo dostopnost potrošnikov do osnovnega plačilnega računa. Institut osnovnega plačilnega računa je z namenom finančne vključenosti uvedla Direktiva 2014/92/EU in je bila prenesena z ZPlaSSIED. V skladu z ZPlaSSIED ima potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, pravico do osnovnega plačilnega računa. Banka lahko zavrne prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa, če bi bilo to v nasprotju z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

Direktiva 2014/92/EU je državam članicam Evropske unije omogočila, da bankam, ki ponujajo osnovne plačilne račune, dovolijo, da zavrnejo prošnjo za odprtje računa, kadar potrošnik že ima plačilni račun pri banki na njihovem ozemlju, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev, ki jih zagotavlja osnovni plačilni račun, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo plačilni račun zaprt. Prav tako daje državam članicam možnost, da določijo omejene in posebne dodatne primere, v katerih bi banke morale oziroma bi lahko zavrnele prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa, če je njihov namen preprečiti, da bi potrošniki zlorabljali pravico do dostopa do osnovnega plačilnega računa. V skladu s tem sta bila v ZPlaSSIED določena dva dodatna primera, v katerih banka lahko (ne pa tudi mora) zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa. To je, če potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil

pogodbeno obveznost do banke (2. točka sedmega odstavka 181. člena ZPlaSSIED), in če ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo (3. točka sedmega odstavka 181. člena ZPlaSSIED).

Za odpravo nejasnosti, da je pogoj za možno zavrnitev odprtja osnovnega plačilnega računa kršitve pogodbene obveznosti do banke vezan na banko pri kateri želi potrošnik odpreti osnovni plačilni račun in ne na morebitno kršitev pogodbenih obveznosti pri kateri koli banki, se v predlogu zakona predlaga jasnejšo dikcijo določbe.

V zadnjem obdobju je mogoče zaznati povečanje težav pri dostopu do plačilnega računa in s tem možnosti za opravljanje široke palete plačilnih storitev, kar predstavlja enega ključnih vidikov pri ocenjevanju finančne vključenosti posameznika, brez katere se ta sooča s težavami pri normalnem delovanju v družbi. Zato je v teh razmerah še bolj pomemben institut osnovnega plačilnega računa. Pokazalo se je, da je ravno možnost zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa iz naslova evidence o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo, ki je določena v ZPlaSSIED, večinoma razlog zaradi katerega banke zavrnejo prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa. Da bi se zagotovila večja dostopnost potrošnikov do osnovnega plačilnega računa je predlagano črtanje tega pogoja za možno zavrnitev prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z evropskim pravnim redom in z nacionalnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Določbe predloga zakona so v celoti usklajene s pravnim redom Evropske unije, saj je to njegov glavni namen. V skladu z Uredbo 2024/886/EU bodo morali ponudniki plačilnih storitev, ki zagotavljajo kreditne prenose v evrih, uporabnikom ponuditi storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih plačil v evrih v skladu s pogoji, ki jih določa. V predlogu zakona so določene ustrezne kazenske sankcije, ki bodo zagotovile spoštovanje določb te uredbe. Prav tako so s pravom Evropske unije usklajene določbe predloga zakona, ki prenašajo Direktivo 2022/2556/EU, v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU.

Predlagana sprememba 181. člena ZPlaSSIED, ki bo zagotovila večjo dostopnost potrošnikov do osnovnega plačilnega računa je prav tako usklajena s pravnim redom EU. Direktiva 2014/92/EU namreč daje državam članicam Evropske unije možnost, da po svoji presoji določijo omejene in posebne dodatne primere, v katerih bi banke morale oziroma bi lahko zavrnile prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa. Za zagotovitev večje dostopnosti potrošnikov do osnovnega plačilnega računa so v predlogu

zakona predlagane določene spremembe pogojev, v katerih ima banka možnost zavrniti odprtje osnovnega plačilnega računa potrošniku.

Ureditev plačilnih storitev v nekaterih državah članicah Evropske unije:

Nizozemska

Nizozemska ima področje plačilnih storitev urejeno v Zakonu o plačilnih storitvah (*Wet betaaldiensten*), Direktivo 2015/2366/EU pa je implementirala šele 1. januarja 2019. Večino vsebin omenjene direktive je urejena v Zakonu o finančnem nadzoru (*Wet op het financieel toezicht*) in podzakonskih aktih, ter v Civilnem zakoniku (*Burgerlijk Wetboek*).

Na Nizozemskem je nadzor nad ponudniki plačilnih storitev in njihovem dostopu do trga urejen z Zakonom za finančni nadzor (*Wet op het Financieel Toezicht - WFT*). WFT tudi določa, da ponudniki plačilnih storitev potrebujejo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev. Pravila glede pridobitve dovoljenja in nadzora nad ponudniki plačilnih storitev temeljijo na Direktivi 2015/2366/EU. Nizozemska centralna banka je odgovorna za izdajanje dovoljenj in izvajanju bonitetnega nadzora nad ponudniki plačilnih storitev. Poleg tega je Nizozemski organ za finančne trge (*Autoriteit Financiële Markten - AFM*) odgovoren za nadzor nad tržnimi ravnanji, medtem ko Urad za varstvo potrošnikov in trge (ACM) nadzira nediskriminatoren dostop do plačilnih sistemov.

Direktiva 2015/2366/EU državam članicam omogoča nekatere opcije, Nizozemska pa se je odločila le za redke izmed njih. Tako se npr. ni odločila za zaščito mikropodjetij ali dodatno razširitev prepovedi doplačil za komercialne kartice.

Na Nizozemskem je mogoče plačevati s takojšnjimi plačili, to storitev pa večina bank nudi od maja 2019. V ta namen je nizozemska bančna skupnost zgradila popolnoma novo plačilno infrastrukturo v obdobju 2015-2019, ki je bila skladna s SEPA pravilnikom EPC za takojšnja plačila s kreditnim prenosom. Danes se 100 % mobilnega (P2P) in internetnega bančništva izvede v obliki takojšnjih plačil.

Danska

Danski parlament je nov Zakon o plačilih (*Lov om betalinger*), ki je prenesel Direktivo 2015/2366/EU, sprejel 2. junija 2017, zakon pa je začel veljati 1. januarja 2018. Danski zakon poleg zahtev iz Direktive 2015/2366/EU predpisuje nekatere dodatne zahteve glede varstva potrošnikov in določbe, ki omogočajo ohranitev delovanje obstoječih danskih plačilnih rešitev, predvsem nacionalne debetne kartice »Dankortet«. Ta področja so: varstvo podatkov, pravila glede upravljanja in organizacije plačilnih institucij in elektronskih plačilnih institucij, predvsem glede obveznosti dogovora za zaposlene, da prijavijo morebitne kršitve zakona s strani institucij, pravila glede dobrih poslovnih praks, in obveznost zagotoviti informacijo o doplačilih pred izvršitvijo transakcije.

Danska se je odločila za uveljavitev nekaterih opcij iz Direktive 2015/2366/EU, in sicer izjema za majhne ponudnike plačilnih storitev glede dela postopkov in pogojev iz 32. člena direktive, opcije iz 42. in 63. člena Direktive 2015/2366/EU ter podvojitve zneskov posamezne plačilne transakcije, porabe limita in hrambe sredstev v skladu s pogodbo za plačilne instrumente majhnih vrednosti in elektronski denar in opcije iz 74. člena ter omejitev obveznosti za nepotrjene plačilne transakcije v korist potrošnika.

V skladu z zakonom mora vloga za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti plačilne institucije vsebovati vse informacije potrebne za oceno danskega organa za finančni nadzor, ali so izpolnjeni pogoji iz zakona, vključno z informacijo o postopkih, upravnih pogojih, organizaciji, računovodstvu postopkih, revizijskih ureditvah ter nadzornih in varnostnih ukrepih podjetja, vključno z opisom mehanizmov notranjega nadzora, ki jih je podjetje vzpostavilo za izpolnjevanje obveznosti v zvezi z

zakonom o ukrepi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o informacijah o plačniku ki spremljajo prenose sredstev.

Na Danskem je mogoče izvajati takojšnja plačila. Njihova plačilna infrastruktura omogoča izmenjavo takojšnjih plačil med potrošniki, podjetji in finančnimi udeleženci. V sistemu "Straksclearing" lahko bančni uporabniki izvajajo prenose med računi, ki jih prejemnik prejme takoj po izvedbi prenosa. To vključuje prenose prek spletnega bančništva ali mobilnih plačil. Takojšnja plačila imajo zgornjo mejo 500.000 danskih kron in so na voljo 24 ur na dan, vse dni v letu.

Finska

Finska je Direktivo 2015/2366/EU implementirala z dvema zakonoma, Zakonom o plačilnih storitvah in Zakonom o plačilnih institucijah. Glede na to, da za direktivo velja načelo maksimalne harmonizacije, je bil zakonodajni okvir dopolnjen v obsegu, ki ga je zahtevala direktiva. Finska je uveljavila tudi nekatere opcije, ki jih direktiva omogoča državam članicam Evropske unije, in sicer je uvedla predvsem opcije, ki jih je že predhodno uveljavila na podlagi prejšnje direktive o plačilnih storitvah. Tako je uveljavila zahtevo za plačilne institucije, da imajo agenta ali podružnico na Finskem, ki poroča finskemu nadzornemu organu glede dejavnosti, ki jih izvaja na Finskem. Iz zakona je izvzela Finnvera Plc in Finski sklad za industrijsko sodelovanje (Finnfund). Izvzete so storitve na podlagi nekaterih posebnih plačilnih instrumentov, ki se uporabljajo samo na Finskem za podjetja ali javni sektor in jih urejajo nacionalni ali regionalni javni organi za posebne socialne ali davčne namene. Zahteve glede lastnih sredstev se ne uporabljajo za plačilne institucije, ki so vključene v konsolidiran nadzor kreditne institucije matere. Manjši ponudniki plačilnih storitev pa so izvzeti iz dela postopkov in pogojev, ki jih za ponudnike plačilnih storitev predpisuje direktiva. V zvezi z zahtevami, ki jih morajo predložiti vložniki za pridobitev dovoljenja kot plačilna institucija so tudi informacije o upravljanju operativnih in varnostnih tveganj ter poročanju o incidentih in goljufijah. Vsaka banka, ki posluje na Finskem se sama odloči za izvajanje takojšnjih kreditnih prenosov SEPA. Splošni najvišji znesek za takojšnje kreditne prenose SEPA od 1. julija 2020 znaša 100.000 EUR, vendar so se banke, ki poslujejo na Finskem, dogovorile o odpravi zgornje meje za prenose znotraj Finske.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Predlog zakona bo imel posledice za ponudnike plačilnih storitev, saj je večina sprememb povezana z zahtevami, ki jih morajo ti ponudniki izpolnjevati pri izvajanju plačilnih storitev. Predlog zakona bo prinesel tudi večjo konkurenco med ponudniki plačilnih storitev, saj bo plačilnim institucijam in družbam

za izdajo elektronskega denarja omogočil dostop do pomembnih plačilnih sistemov, ki jih ureja Direktiva 98/26/EU, do katerih prej niso imeli dostopa, in zato niso mogli opravljati nekaterih plačilnih storitev.

Predlog zakona bo prinesel pozitivne učinke tudi za potrošnike, saj jim bo omogočil večjo dostopnost do osnovnega plačilnega računa. S tem bodo imeli potrošniki, ki jim banke ne želijo odpreti običajnega transakcijskega računa, večjo možnost, da odprejo osnovni plačilni račun, s čimer bo omogočena njihova večja finančna vključenost v finančni sistem.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o plačilnih storitvah in sistemih bo pristojna Banka Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

/

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

/

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- Klemen Boštjančič, minister,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka,
- Nikolina Prah, državna sekretarka,
- mag. Katja Božič, državna sekretarka,
- Gordana Pipan, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- mag. Robert Petek, vodja Sektorja za bančništvo,
- Brigita Gašperin, podsekretarka.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18, 9/18 – popr. in 102/20) se v 2. členu v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 45), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih UL L št. 2024/886 z dne 19. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);«.

Četrta točka se spremeni tako, da se glasi:

»4. Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih UL L št. 2024/886 z dne 19. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU);«.

Na koncu 5. točke se pika nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27.12.2022, str. 153; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU).«.

V drugem odstavku se 1., 2. in 3. točka spremenijo tako, da se glasijo:

»1. Uredbe (EU) 2021/1230 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2021 o čezmejnih plačilih v Uniji (kodificirano besedilo) (UL L št. 274 z dne 30.7.2021, str. 20), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih (UL L št. 2024/886 z dne 19. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/1230/EU);

2. Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 40), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);

3. Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih UL L št. 2024/886 z dne 19. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU);«.

2. člen

V 3. členu se v prvem odstavku 10. točka spremeni tako, da se glasi:

»10. storitve, ki jih ponujajo ponudniki tehničnih storitev, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, ne da bi v katerem koli trenutku imeli v lasti sredstva, ki se prenašajo, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in subjektov,

zagotavljanjem informacijske in komunikacijske tehnologije (v nadaljnjem besedilu: IKT) in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, razen storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih;«.

3. člen

V 32. členu se v prvem odstavku beseda »profesionalno« nadomesti z besedo »profesionalno«.

4. člen

V 35. členu se v prvem odstavku na koncu 7. točke doda besedilo »in poglavja III Uredba (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L št. 333 z dne 27.12.2022, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2554/EU).«.

V 35. členu se v prvem odstavku 9. točka spremeni tako, da se glasi:

»9. opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo ključnih operacij, učinkovite politike in načrtov neprekinjenega poslovanja na področju IKT in načrtov odzivanja in okrevanja IKT ter postopkov za redno testiranje in pregledovanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov v skladu z Uredbo 2022/2554/EU,«.

14. točka se spremeni tako, da se glasi:

»14. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vložnik vzpostavil zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in Uredbo (EU) 2023/1113 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev in nekaterih kriptosredstev, in spremembi Direktive (EU) 2015/849 UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1113/EU),«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz 11. točke prvega odstavka tega člena se navede, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven digitalne operativne odpornosti v skladu s poglavjem II Uredbe 2022/2554/EU, zlasti glede tehnične varnosti in varstva podatkov, med drugim za programsko opremo in sisteme IKT, ki jih uporabljajo vložnik ali zunanji izvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo dejavnosti zanj. Navedeni ukrepi vključujejo tudi varnostne ukrepe iz prvega odstavka 151. člena tega zakona.«.

5. člen

V 45. členu se v drugem odstavku v napovednem stavku za besedilom »plačilnih storitev« doda besedilo », vključno s sistemi IKT«.

6. člen

V 54. členu se na koncu prvega odstavka pred piko doda besedilo »in ustrezna, zanesljiva ter zadostna«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Sistem notranjih kontrol iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke ter dogovore o uporabi storitev IKT v skladu z Uredbo 2022/2554/EU, in postopke za preverjanje izpolnjevanja obveznosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Uredbo 2023/1113/EU.«.

7. člen

V 68. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, najpozneje naslednji delovni dan po prejemu prenese na poseben račun pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, pri banki s sedežem v drugi državi članici ali v centralni banki, po lastni presoji te centralne banke.«.

8. člen

V 121. členu se prvi odstavek spremeni tako, da drugi pododstavek postane nov drugi odstavek 121. člena.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postanejo tretji in četrti odstavek.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če je ponudnik plačilnih storitev zavrnil plačilni nalog v skladu s tem členom, se šteje, da plačilnega naloga ni prejel.«.

9. člen

V 134. členu se v drugem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. če obstaja znatno povečano tveganje, da plačnik ne bo mogel izpolniti svoje obveznosti plačila in je uporaba plačilnega instrumenta povezana z odobritvijo posojila plačniku.«.

10. člen

V 151. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Prejšnji odstavek ne posega v uporabo poglavja II Uredbe 2022/2554/EU za ponudnike plačilnih storitev iz 1. do 6. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

11. člen

V 152. členu se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Prvi do šesti odstavek tega člena se ne uporabljajo za ponudnike plačilnih storitev iz 1. do 6. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona.

12. člen

V 181. členu se v sedmem odstavku na koncu 2. točke podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo »pri kateri želi odpreti osnovni plačilni račun.«.

3. točka se črta.

13. člen

V 192. členu se v devetem odstavku beseda »pet« nadomesti z besedo »deset«.

14. člen

204. člen se spremeni tako, da se glasi:

»204. člen

(udeležba v plačilnem sistemu)

(1) Udeleženci plačilnega sistema so lahko:

1. banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici,
2. institucije iz 2. do 24. točke petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/78/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 30. 6. 2006, str. 338), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20.12.2023), za katere se omenjena direktiva ne uporablja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ter družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja in za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, določena v tem zakonu,
4. investicijska podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici,
5. banke in investicijska podjetja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati bančne storitve oziroma investicijske storitve in investicijske posle ter za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, določena v zakonu, ki ureja bančništvo, ali zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
6. UJP ter drugi državni organi, podjetja z javnim jamstvom in samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti,
7. upravljavci drugih plačilnih sistemov ali poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti v smislu zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov,
8. centralne nasprotnne stranke kot so opredeljene v (1) točki 2. člena Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2021/168 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 49 z dne 12. 2. 2021, str. 6), posredniki za

poravnavo, klirinške družbe, upravljavci plačilnega sistema ali klirinški člani centralne nasprotne stranke z dovoljenjem, izdanim na podlagi 17. člena Uredbe 648/2012/EU,

9. plačilne institucije kot so opredeljene v 4. točki prvega odstavka 20. člena tega zakona, in

10. ponudniki plačilnih storitev po tem zakonu, ki ne sodijo v nobeno od zgornjih skupin.

(2) Udeleženec plačilnega sistema je poleg oseb iz prejšnjega odstavka tudi upravljavec tega plačilnega sistema.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ponudniki plačilnih storitev iz 10. točke prvega odstavka tega člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci v skladu s prvim odstavkom 205. člena tega zakona pomembnega plačilnega sistema, razen v vlogi upravljavca plačilnega sistema po prejšnjem odstavku. Subjekti iz 1. do 9. točke prvega odstavka tega člena se štejejo kot udeleženci pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu, če so odgovorni za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz nalogov za prenos v tem sistemu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena udeleženci plačilnega sistema ne morejo postati institucije iz prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2022/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2022 o pilotni ureditvi za tržne infrastrukture na podlagi tehnologije razpršene evidence ter spremembi uredb (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 909/2014 ter Direktive 2014/65/EU (UL L št. 151 z dne 2. 6. 2022, str. 1), za katere se omenjena direktiva ne uporablja.

(5) V skladu s pravili plačilnega sistema lahko isti udeleženec plačilnega sistema deluje kot centralna nasprotna stranka, posrednik za poravnavo ali klirinška družba in lahko izvaja del teh nalog ali vse naloge.«.

15. člen

V 205. členu se v drugem odstavku številka »7« nadomesti s številko »9«.

16. člen

V 206. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci spadajo v skupino v smislu 35. točke 4. člena tega zakona.

(4) Kadar udeleženec plačilnega sistema, določenega na podlagi Direktive 98/26/ES, ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec sistema, omogoča pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, mora to možnost v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena na zahtevo na objektivni, sorazmeren in nediskriminatorni način ponuditi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev.«.

17. člen

Za 206. členom se doda nov 206.a člen, ki se glasi:

»206.a člen

(Pogoji za prošnjo za udeležbo v plačilnem sistemu)

(1) Plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja, ki prosijo za udeležbo ali so udeležene v sistemih, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES, morajo imeti:

1. opis sprejetih ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev oziroma denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja;

2. opis upravljalvske ureditve vložnika in mehanizmov notranjih kontrol za plačilne storitve ali storitve izdaje elektronskega denarja, ki jih nameravajo ponujati, vključno z administrativnimi in računovodskimi postopki ter postopki upravljanja tveganj, ter opis ureditve za uporabo storitev IKT iz 6. in 7. člena Uredbe (EU) 2022/2554/EU, in

3. načrt prenehanja delovanja.

(2) Za namene 1. točke prejšnjega odstavka, kadar vložnik zavaruje denarna sredstva uporabnikov plačilnih storitev oziroma denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja tako, da sredstva položi na ločen račun pri banki ali vloži v varna, likvidna sredstva z nizkim tveganjem, opis sprejetih ukrepov za tako varovanje vsebuje, kot je ustrezno:

- opis naložbene politike, s katero se zagotavlja, da so izbrana sredstva likvidna, varna in z nizkim tveganjem,

- število oseb, ki imajo dostop do ločenega računa pri banki, in njihove funkcije,

- opis postopka upravljanja in poravnave, s katerim se zagotavlja, da so denarna sredstva uporabnikov plačilnih storitev v korist teh uporabnikov izvzeta iz zahtevkov drugih upnikov plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja, zlasti v primeru insolventnosti,

- izvod osnutka pogodbe z banko,

- izrecno izjavo plačilne institucije ali družbo za izdajo elektronskega denarja o izpolnjevanju zahtev iz 68. do 71. člena tega zakona.

(3) Za namene 1. točke prvega odstavka tega člena, kadar vložnik zavaruje denarna sredstva uporabnika plačilnih storitev oziroma denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja z zavarovalno pogodbo ali primerljivim jamstvom zavarovalnice ali banke, opis sprejetih ukrepov za tako zavarovanje vsebuje:

- potrditev, da je zadevna zavarovalna pogodba ali primerljivo jamstvo sklenjeno z zavarovalnico ali banko, ki ni del iste skupine podjetij kot plačilna institucija ali družbe za izdajo elektronskega denarja,

- podatke o vzpostavljenem postopku usklajevanja, s katerim se zagotavlja, da zavarovalna pogodba ali primerljivo jamstvo zadostuje za to, da so obveznosti plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja glede zavarovanja denarnih sredstev vedno izpolnjene,

- trajanje in pogoje podaljšanja kritja,

- izvod zavarovalne pogodbe ali primerljivega jamstva ali njun osnutek.

(4) Za namene 2. točke prvega odstavka tega člena mora opis dokazovati, da so upravljalvska ureditev, mehanizmi notranje kontrole in ureditev za uporabo IKT iz navedene točke sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni. Poleg tega upravljalvska ureditev in mehanizmi za notranje kontrole vključujejo:

- predstavitev tveganj, ki jih je ugotovila plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja, vključno z vrsto tveganj in postopki, ki jih je ali jih bo plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja vzpostavila za ocenjevanje in preprečevanje takih tveganj,

- različne postopke za izvajanje občasnih in stalnih kontrol, vključno s pogostostjo in dodeljenim osebjem,

- računovodske postopke, s katerimi plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja vodi evidenco svojih finančnih informacij in poročila o njih,

- identiteto osebe oziroma oseb, odgovornih za funkcije notranjih kontrol, med drugim za občasne in stalne kontrole ter nadzor skladnosti, in posodobljen življenjepisi te osebe oziroma oseb,

- identiteto vseh revizorjev, ki niso pooblašчени revizorji, kakor so opredeljeni v 25. točki 3. člena Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08, 63/13 – ZS-K, 84/18 in 115/21),

- sestavo upravljalnega organa in, če je ustrezno, katerega koli drugega nadzornega organa ali odbora,

- opis, kako so funkcije, oddane v zunanje izvajanje, spremljane in nadzorovane, da bi preprečili poslabšanje kakovosti notranjih kontrol plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja,

- opis, kako so zastopniki in podružnice spremljani in nadzorovani v okviru vložnikovih notranjih kontrol,

- kadar je vložnik odvisno podjetje reguliranega subjekta v drugi državi članici, opis upravljanja skupine.

(5) Za namene 3. točke prvega odstavka, je načrt prenehanja prilagojen predvideni velikosti in poslovnemu modelu vložnika ter vključuje opis ukrepov za zmanjšanje tveganj, ki jih bo sprejel vložnik ob prenehanju opravljanja plačilnih storitev, da bi zagotovil izvršitev nedokončanih plačilnih transakcij in prenehanje obstoječih pogodb.

(6) Banka Slovenije nadzira izpolnjevanje zahtev iz tega člena.«.

18. člen

V 240. členu se v drugem odstavku besedilo »iz prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »iz prejšnjega odstavka«.

19. člen

V 243. členu se v četrtem odstavku besedilo »924/2009/ES« nadomesti z besedilom »2021/1230/EU«.

Dvanajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Za nadzor nad bankami v skladu s prvim in devetim odstavkom tega člena ter za izvajanje nadzora nad predpisi iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe 245. do 259. člena tega zakona.«.

20. člen

V 247. členu se v prvem odstavku besedilo »v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »v skladu s prvim odstavkom 245. in 246. člena«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Plačilna institucija plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.«.

21. člen

V 263. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Upravljavec plačilnega sistema plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.«.

22. člen

V 286. členu se v prvem odstavku besedilo »924/2009/ES« nadomesti z besedilom »2021/1230/EU«.

23. člen

V 288. členu se v prvem odstavku v 14. točki besedilo »prvi in drugi« nadomesti z besedilom »drugi in tretji«.

24. člen

V 292. členu se v prvem odstavku 10. točka spremeni tako, da se glasi:

»10. Banki Slovenije ne posreduje, posreduje z zamudo ali posreduje napačne podatke o nadomestilih iz prvega odstavka 173. člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 173. člena tega zakona,«.

25. člen

307. člen se spremeni tako, da se glasi:

»307. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član posloводства ali oseba, ki je pri ponudniku plačilnih storitev neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami ali izdajanjem elektronskega denarja, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri ponudniku plačilnih storitev, ki ni član posloводства ali oseba, ki je pri ponudniku plačilnih storitev neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami ali izdajanjem elektronskega denarja, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

26. člen

V prvem odstavku 310. člena se doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. kot udeleženec plačilnega sistema ne omogoča pošiljanja nalogov za prenos skozi plačilni sistem v skladu s četrtem . ali se odstavkom 206. člena tega zakona,«.

Dosedanja 8. in 9. točka postaneta 9. in 10. točka.

27. člen

311. člen se spremeni tako, da se glasi:

»311. člen (sankcije za kršitve Uredbe 2021/1230/EU)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne obračuna nadomestil v skladu s 3. členom ali drugim odstavkom 6. člena Uredbe 2021/1230/EU,
2. ne prikaže obračunanih nadomestil ali ne zagotovi informacij v skladu s prvim do četrtem odstavkom 4. člena in 5. členom Uredbe 2021/1230/EU,
3. uporabniku ne sporoči informacij v skladu s petim in šestim odstavkom 4. člena Uredbe 2021/1230/EU,
4. ne zagotovi informacij iz prvega do četrtega odstavka 4. člena Uredbe 2021/1230/EU v skladu s sedmim odstavkom 4. člena Uredbe 2021/1230/EU,
5. ne zagotovi informacij iz petega in šestega odstavka 4. člena Uredbe 2021/1230/EU v skladu s sedmim odstavkom 4. člena Uredbe 2021/1230/EU,
6. uporabniku ne sporoči podatkov v skladu s prvim odstavkom 6. člena Uredbe 2021/1230/EU.

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zagotavlja storitev pretvorbe valut na bankomatu ali na prodajnem mestu, če ne spoštuje določb 4. člena Uredbe 2021/1230/EU.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

28. člen

V 316. členu se v prvem odstavku v 3. točki na koncu pika nadomesti z vejico in dodajo nove 4. do 7. točka, ki se glasijo:

»4. ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev ne nudi storitve prejemanja oziroma pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v skladu s prvim odstavkom 5a člena Uredbe 260/2012/EU od datumov iz osmega odstavka 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

5. družba za izdajo elektronskega denarja ali plačilna institucija ne nudi uporabniku plačilnih storitev storitve prejemanja oziroma pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih v skladu s prvim odstavkom 5a člena Uredbe 260/2012/EU od datuma iz osmega odstavka 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

6. ponudnik plačilnih storitev ne izvaja zahtev iz 5c člena Uredbe 260/2012/EU od datuma iz devetega odstavka 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

7. ponudnik plačilnih storitev ne poroča Banki Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Uredbe 260/2012/EU.«.

29. člen

V 317. členu se v prvem odstavku dodajo nova 4. do 10. točka, ki se glasijo:

»4. ponudnik plačilnih storitev ne izpolnjuje zahtev glede prejema naloga za plačilo iz tretjega odstavka 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

5. ponudnik plačilnih storitev pri izvajanju takojšnjih kreditnih prenosov ne izpolnjuje zahtev iz četrtega in petega odstavka 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

6. ponudnik plačilnih storitev ne ravna v skladu s šestim odstavkom 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

7. ponudnik plačilnih storitev ne ponuja uporabniku plačilnih storitev možnosti predložitve nalogov za plačilo v paketu v skladu s sedmim odstavkom 5a člena Uredbe 260/2012/EU,

8. ponudnik plačilnih storitev pri določanju provizij ravna v nasprotju s 5b členom Uredbe 260/2012/EU,

9. ponudnik plačilnih storitev ne izvaja preverjanja prejemnika plačila pri kreditnih prenosih v skladu z 5c členom Uredbe 260/2012/EU,

10. ponudnik plačilnih storitev odreditve plačil ne ravna v skladu z drugim in tretjim odstavkom 5c člena Uredbe 260/2012/EU,

Dosedanja 4. in 5. točka postaneta 11. in 12. točka.

30. člen

Za 318. členom se doda nov 318.a člen, ki se glasi:

»318.a člen
(kršitve določb 5d člena Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, če pri opravljanju plačilnih storitev:

1. ne izvaja preverjanja uporabnikov plačilnih storitev v skladu s prvim in drugim odstavkom 5d člena Uredbe 260/2012/EU,

2. ne izvaja preverjanja uporabnikov plačilnih storitev iz prvega in drugega odstavka 5d člena Uredbe 260/2012/EU od datuma iz tretjega odstavka 5d člena navedene uredbe.

(2) Za prekršek iz prejšnjega odstavka se ponudnik plačilnih storitev kaznuje z globo v višini do:

1. 10% skupnega čistega letnega prometa pravne osebe v predhodnem poslovnem letu, če je uporabnik plačilnih storitev iz prvega odstavka tega člena pravna oseba,

2. 5.000.000 eurov, če je uporabnik plačilnih storitev iz prvega odstavka tega člena fizična oseba.

(3) Za namen 1. točke prejšnjega odstavka, kadar je pravna oseba odvisno podjetje obvladujočega podjetja, kakor je opredeljeno v drugem odstavku 56. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17, 22/19 – ZPosS, 158/20 – ZIntPK-C, 18/21, 18/23 – ZDU-1O in 75/23), ali katerega koli podjetja, ki dejansko izvršuje prevladujoč vpliv na to pravno osebo, je zadevni promet enak prometu, ki izhaja iz konsolidiranih računovodskih izkazov končnega obvladujočega prometa v predhodnem poslovnem letu.

(4) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen (začetek uporabe)

(1) Spremenjeni 3., 35., 45., 54., 151. in 152. člen zakona se začnejo uporabljati 17. januarja 2025.

(2) Spremenjeni 68., 204., 205., 206., 310., 316. in 317. člen ter novi 206.a in 318.a člen zakona se začnejo uporabljati 9. aprila 2025.

32. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

S 1. členom predloga zakona se spreminja 2. člen Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18, 9/18 – popr. in 102/20, v nadaljnjem besedilu: ZPlaSSIED), ki navaja predpise Evropske unije, ki se prenašajo s tem zakonom ali se v zakonu ureja njihovo izvajanje. Predlaga se ažuriranje predpisov EU.

V prvem odstavku 2. člena ZPlaSSIED sta navedeni zadnji spremembi Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, ter Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES. Obe navedeni direktivi sta bili zadnjič spremenjeni z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/886/EU). Dodatno se z ZPlaSSIED delno prenaša tudi Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU).

V drugem odstavku 2. člena ZPlaSSIED so ažurirani podatki o uredbah, katerih izvajanje je podrobneje urejeno v ZPlaSSIED. Glede na to, da je bila (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 kodificirana, se namesto nje navaja Uredba (EU) 2021/1230 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2021 o čezmejnih plačilih v Uniji (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/1230/EU). Poleg tega so navedene zadnje spremembe Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES. Prav tako je bila spremenjena Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2012/260/EU). Navedena uredba je bila zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih UL L št. 2024/886 z dne 19. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/886/EU).

K 2. členu

3. člen ZPlaSSIED ureja izključitve iz uporabe navedenega zakona. Na podlagi 7. člena, prvega odstavka Direktive 2022/2556/EU, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU, se spreminja 10. točka 3. člena ZPlaSSIED. V skladu s veljavno določbo so iz uporabe ZPlaSSIED izključene tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije, s predlogom zakona pa se iz uporabe ZPlaSSIED izključujejo tako informacijske kot tudi komunikacijske tehnologije (IKT).

K 3. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 32. člena ZPlaSSIED odpravlja napačen zapis besede profesionalno.

K 4. členu

Predlagane spremembe 35. člena ZPlaSSIED so potrebne zaradi prenosa Direktive 2022/2556/EU, ki posebej ureja digitalno operativno odpornost za finančni sektor, ki je bila sprejeta po sprejemu Direktive 2015/2366/EU, ki je bila prenesena v navedenem členu ZPlaSSIED. Na podlagi točke (a)(ii) drugega

odstavka 7. člena Direktive 2022/2556/EU, se spreminja 7. točka prvega odstavka 35. člena ZPlaSSIED, v katerem so navedene zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. Direktiva 2022/2556/EU v zvezi s tem določa, da morajo plačilne institucije v zahtevi za izdajo dovoljenja navesti opis postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštewane obveznosti plačilnih institucije glede obveščanja iz poglavja III Uredbe 2022/2554/EU.

9. točka prvega odstavka 35. člena ZPlaSSIED se spreminja na podlagi točke (a)(iii) prvega odstavka 7. člena Direktive 2022/2556/EU. Predlagana 9. točka zahteva, da plačilna institucija predloži opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo ključnih operacij, učinkovite politike in načrtov neprekinjenega poslovanja na področju IKT in načrtov odzivanja in okrevanja IKT ter postopkov za redno testiranje in pregledovanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov v skladu z Uredbo 2022/2554/EU.

Tretji odstavek 35. člena ZPlaSSIED se spreminja na podlagi točke (b) prvega odstavka 7. člena Direktive 2022/2556/EU in določa, da mora plačilna institucija v opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz 11. točke prvega odstavka tega člena navesti, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven digitalne operativne odpornosti v skladu s poglavjem II Uredbe 2022/2554/EU, zlasti glede tehnične varnosti in varstva podatkov med drugim za programsko opremo in sisteme IKT, ki jih uporabljajo vložnik ali zunanji izvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo dejavnosti zanj.

K 5. členu

Predlagana sprememba 45. člena ZPlaSSIED pomeni prenos Direktive 2022/2556/EU v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU. V skladu s tretjim odstavkom 7. člena Direktive 2022/2556/EU, se v napovednem stavku drugega odstavka 45. člena ZPlaSSIED določa, da lahko plačilna institucija prenese izvajanje pomembnih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, vključno s sistemi IKT, na zunanje izvajalce.

K 6. členu

Predlagana sprememba 54. člena ZPlaSSIED pomeni prenos Direktive 2022/2556/EU v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU. Predlog se nanaša na točko (a)(i) drugega odstavka 7. člena Direktive 2022/2556/EU. V skladu s tem je v prvem odstavku 54. člena ZPlaSSIED predlagano, da mora plačilna institucija vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol. Oba sistema morata biti sorazmerna, ustrezna, zanesljiva ter zadostna. V tretjem odstavku 54. člena ZPlaSSIED pa določa, da sistem notranjih kontrol vključuje tudi dogovore o uporabi storitev IKT v skladu z Uredbo 2022/2554/EU.

K 7. členu

Sprememba tretjega odstavka 68. člena ZPlaSSIED pomeni prenos 3. člena Uredbe 2024/886/EU v delu, ki spreminja Direktivo 2015/2366/EU. V skladu z navedenim se spreminja prvi odstavek 10. člena Direktive 2015/2366/EU, ki je prenesen z 68. členom ZPlaSSIED in ureja ločeno vodenje denarnih sredstev uporabnikov. Kot dodatna možnost za plačilno institucijo, ki denarnih sredstev uporabnikov do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila, je določeno, da lahko ta sredstva prenese tudi na poseben račun v centralni banki, če se centralna banka odloči, da bo to omogočala.

K 8. členu

Predlagana sprememba 121. člena ZPlaSSIED je namenjena pravilnejšemu prenosu Direktive 2015/2366/EU v nacionalno zakonodajo, saj jasneje določa, da se zahteva po obveščanju o razlogih za zavračanje plačilnih nalogov nanaša na vse ponudnike plačilnih storitev, kot to določa drugi odstavek 79. člena Direktive 2015/2366/EU in ne zgolj na plačnikovega ponudnika plačilnih storitev.

Na podlagi dosedanjega zapisa te določbe ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila niso imeli izrecne pravne podlage za zavrnitev plačilnega naloga iz razlogov, ki so jim bili naloženi s predpisi. Predlagana sprememba dosedanjega četrtega odstavka 121. člena, ki z zgoraj predlagano spremembo postane peti odstavek, spreminja v delu, da se nanaša na celoten 121. člen ZPlaSSIED.

K 9. členu

Predlagana sprememba 3. točke drugega odstavka 134. člena je namenjena pravilnejšemu prenosu Direktive 2015/2366/EU v nacionalno zakonodajo, saj bolj razumljivo določa pogoje za dogovor o blokadi plačilnega instrumenta.

K 10. členu

Predlagana sprememba 151. člena ZPlaSSIED pomeni prenos četrtega odstavka 7. člena Direktive 2022/2556/EU, ki spreminja prvi odstavek 95. člena Direktive 2015/2366/EU. V prvem odstavku 151. člena ZPlaSSIED je določeno, da morajo ponudniki plačilnih storitev vzpostaviti okvir z ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami. V skladu s predlagano spremembo drugega odstavka pa bodo ponudniki plačilnih storitev morali upoštevati tudi določbe poglavja II Uredbe 2022/2554/EU, ki ureja obvladovanje tveganj na področju IKT.

K 11. členu

Predlagana sprememba 152. člena ZPlaSSIED pomeni prenos petega odstavka 7. člena Direktive 2022/2556/EU, ki spreminja 96. člena Direktive 2015/2366/EU, ki ureja poročila o večjih operativnih ali varnostnih incidentih pri ponudnikih plačilnih storitev. Skladno s tem se dodaja nov sedmi odstavek 152. člena ZPlaSSIED, ki predpisuje, da se prvi do šesti odstavek ne uporabljajo za ponudnike plačilnih storitev iz 1 do 6. točke prvega odstavka 20. člena ZPlaSSIED. To pomeni, da se ta člen ne uporablja za banke, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo ter ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih. Za navedene subjekte se bo namreč uporabljala Uredba 2022/2554/EU, ki med drugim v III poglavju ureja tudi poročanje o večjih incidentih.

K 12. členu

Predlagana je sprememba 181. člena ZPlaSSIED, ki ureja pravico potrošnika do dostopa do osnovnega plačilnega računa in predstavlja prenos 16. člena Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU).

Institut osnovnega plačilnega računa je z namenom finančne vključenosti uvedla Direktiva 2014/92/EU. Pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa je podrobneje urejena v 181. členu ZPlaSSIED, načelno pa velja, da ima vsak potrošnik pravico do odprtja osnovnega plačilnega računa, če ni to v nasprotju z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

V skladu s 16. členom Direktive 2014/92/EU lahko države članice bankam, ki ponujajo osnovne plačilne račune, dovolijo, da zavrnejo prošnjo za takšen račun, kadar potrošnik že ima plačilni račun pri banki na njihovem ozemlju, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev, ki jih zagotavlja osnovni plačilni račun, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo plačilni račun zaprt. V Sloveniji je navedena možnost za zavrnitev prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa predpisana v 1. točki sedmega odstavka 181. člena ZPlaSSIED.

Direktiva 2014/92/EU daje državam članicam tudi možnost, da določijo omejene in posebne dodatne primere, v katerih bi banke morale oziroma bi lahko zavrnele prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa, če je njihov namen preprečiti, da bi potrošniki zlorabljali pravico do dostopa do osnovnega plačilnega računa. V skladu s tem sta v sedmem odstavku 181. člena ZPlaSSIED trenutno določena dva dodatna primera, v katerih banka lahko (ne pa tudi mora) zavrne prošnjo potrošnika za odprtje

osnovnega plačilnega računa. To je, če potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke (2. točka sedmega odstavka), in če ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo (3. točka sedmega odstavka).

Za odpravo nejasnosti v 2. točki sedmega odstavka, da je pogoj kršitve pogodbene obveznosti do banke vezan na banko pri kateri želi odpreti osnovni plačilni račun in ne na morebitno kršitev pogodbenih obveznosti pri katerikoli banki, je predlagana dopolnitev te točke.

V zadnjem obdobju je mogoče zaznati povečanje težav pri dostopu do plačilnega računa, zato je v teh razmerah še bolj pomemben institut osnovnega plačilnega računa. Pokazalo se je, da je ravno možnost zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa iz naslova evidence o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo, večinoma razlog zaradi katerega banke zavrnejo prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa. Da bi se zagotovila večja dostopnost potrošnikov do osnovnega plačilnega računa je predlagano črtanje tega pogoja za možno zavrnitev prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

Kot omenjeno 1. točka sedmega odstavka 181. člena ZPlaSSIED določa, da banka lahko zavrne prošnjo za odprtje osnovnega plačilnega računa, če potrošnik že ima plačilni račun pri banki, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 182. člena ZPlaSSIED, razen, če je bil potrošnik obveščen, da bo plačilni račun zaprt. V zvezi s tem je potrebno pojasniti, da je plačilni račun, ki je blokiran zaradi neizvršenih sklepov o izvršbi potrebno razumeti v smislu, da omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 182. člena ZPlaSSIED in je v skladu s 1. točko sedmega odstavka 181. člena ZPlaSSIED razlog, zaradi katerega lahko banka zavrne odprtje osnovnega plačilnega računa. V nasprotnem primeru bi bila banka dolžna potrošniku odpreti osnovni plačilni račun, kljub temu, da bi imel ta potrošnik že odprt plačilni račun ali osnovni plačilni račun, na katerem bi bila vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih o izvršbi oziroma bi bil blokiran. V primeru, da banka potrošniku zapre plačilni račun ali osnovni plačilni račun zaradi neizvršenih sklepov o izvršbi, pa bo potrošnik upravičen do odprtja osnovnega plačilnega računa.

K 13. členu

Predlagana je sprememba devetega odstavka 192. člena ZPlaSSIED, ki ureja hranjenje podatkov v arhivu registra transakcijskih računov. 142. člen Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 48/22, 145/22) določa, da so zavezanci dolžni hraniti podatke in pripadajočo dokumentacijo, ki se nanaša na pregled stranke in posamezne transakcije, deset let po prenehanju poslovnega razmerja ali opravljeni transakciji. V skladu s predlagano spremembo se rok hranjenja v arhivu registra transakcijskih računov poenoti in se iz petih let podaljša na deset let po zaprtju računa. Podaljšani rok hrambe bo veljal za naprej od uveljavitve zakona dalje, med drugim za tiste transakcijske račune, ki bodo zaprti po uveljavitvi predloga zakona.

K 14. členu

Predlagana je sprememba 204. člena ZPlaSSIED, ki ureja udeležbo v plačilnem sistemu in prenaša Direktivo 98/26/ES. Navedeno direktivo spreminja 4. člen Uredbe 2024/886/EU, s katerim se spreminjata definiciji institucije in udeleženca. Na podlagi spremembe se med udeležence plačilnih sistemov, ki jih ureja direktiva štejejo tudi družbe za izdajo elektronskega denarja in plačilne institucije. Na ta način se tudi tem ponudnikom plačilnih storitev omogoča vključitev v pomembne plačilne sisteme kar bo omogočilo večjo konkurenco na trgu plačilnih storitev.

V prvem odstavku 204 člena ZPlaSSIED je dodana nova 8. in 9. točka, vezano na 4. člen Uredbe 2024/886/EU, ki spreminja Direktivo 98/26/ES. Na podlagi tega so kot udeleženci plačilnega sistema lahko tudi plačilne institucije. V skladu s predlagano spremembo opredelitve institucije in udeleženca v 2. členu Direktive 98/26/ES je v tretjem odstavku 204. člena predlagano, da le ponudniki plačilnih storitev iz 10. točke prvega odstavka 204. člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci pomembnega plačilnega sistema. V četrtem odstavku se ažurira navedba zadnje spremembe Direktive 2014/65/EU

Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU. V novem petem odstavku pa je določeno, da lahko isti udeleženec plačilnega sistema deluje kot centralna nasprotna stranka, posrednik za poravnavo ali klirinška družba in lahko izvaja del teh nalog ali vse naloge.

K 15. členu

Predlagana sprememba 205. člena ZPlaSSIED je vezana na prenos 4. člena Uredbe 2024/886/EU, ki spreminja Direktivo 98/26/ES. Na podlagi spremenjene opredelitve udeleženca v 204. členu ZPlaSSIED, kjer se je nabor udeležencev razširil, je potrebna tudi sprememba drugega odstavka 205. člena, ki ureja posredno udeležbo v plačilnem sistemu. V skladu s predlagano spremembo se za namene 207. in 208. člena ZPlaSSIED posredni udeleženec, ki je oseba iz 1. do 9. točke prvega odstavka 204. člena, šteje kot udeleženec plačilnega sistema.

K 16. členu

Predlagana sprememba se nanaša na 206. člen ZPlaSSIED. Prvi odstavek 35. člena Direktive 2015/2366/EU določa, da morajo države članice zagotoviti, da so pravila o dostopu ponudnikov plačilnih storitev do plačilnih sistemov objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna. Vendar pa se v skladu z drugim odstavkom navedene direktive ta zahteva ne uporablja za plačilne sisteme, določene na podlagi Direktive 98/26/ES in za plačilne sisteme, v katerih so izključno ponudniki plačilnih storitev, ki spadajo v skupino. Ker se z Uredbo 2024/886/EU, ki v 4. členu spreminja Direktivo 98/26/ES, tudi plačilnim institucijam in družbam za izdajo elektronskega denarja omogoča vključitev v sistemsko pomembne plačilne sisteme, urejene z Direktivo 98/26/ES, je črtana določba, da se pravila glede dostopa do plačilnih sistemov ne uporabljajo za plačilne sisteme, določene na podlagi Direktive 98/26/ES.

K 17. členu

Na podlagi sprememb Direktive 98/26/ES kot jih določa 4. člen Uredbe 2024/886/EU, so tudi plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja lahko udeleženci pomembnih plačilnih sistemov, ki jih ureja Direktiva 98/26/ES. V zvezi s tem Uredba 2024/886/EU v 3. členu spreminja tudi Direktivo 2015/2366/EU in za plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja določa posebne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati za udeležbo v pomembnih plačilnih sistemih, kar ureja predlagani 206.a člen ZPlaSSIED. Posebni pogoji so določeni zaradi varstva stabilnosti in celovitosti pomembnih plačilnih sistemov.

Plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja morajo imeti opis sprejetih ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev oziroma denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja, opis upravljalvske ureditve in mehanizmov notranjih kontrol, vključno z administrativnimi in računovodskimi postopki ter postopki upravljanja tveganj, ter opis ureditve za uporabo storitev IKT, poleg tega pa tudi načrt prenehanja delovanja. V drugem odstavku je določeno, kaj zajema opis sprejetih ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov, če vložnik sredstva položi na ločen račun pri banki ali jih vloži v varna likvidna sredstva z nizkim tveganjem za namene 1. točke prvega odstavka. V tretjem odstavku je določeno, kaj zajema opis sprejetih ukrepov za zavarovanje denarnih sredstev uporabnikov z zavarovalno pogodbo ali primerljivim jamstvom zavarovalnice ali banke. V četrtem odstavku je določeno, da mora vložnikov opis za namene 2. točke prvega odstavka dokazovati, da so upravljalvska ureditev, mehanizmi notranje kontrole in ureditev za uporabo IKT sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni. Poleg tega določa tudi, kaj morajo vključevati upravljalvska ureditev in mehanizmi notranje kontrole. V petem odstavku pa za namene 3. točke prvega odstavka določa, da mora biti načrt prenehanja prilagojen predvideni velikosti in poslovnemu modelu vložnika. V skladu s šestim odstavkom izpolnjevanje zahtev iz tega člena nadzira Banka Slovenije.

K 18. členu

Predlagana sprememba drugega odstavka 240. člena ZPlaSSIED odpravlja neustrezno sklicevanje na predhodni člen.

K 19. členu

Predlagana je sprememba 243. člena ZPlaSSIED, ki določa pristojnosti Banke Slovenije za nadzor, ter v četrtem odstavku določa, da je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 924/2009/ES. Glede na to, da je bilo sprejeto kodificirano besedilo Uredbe 924/2009/ES, je predlagano, da se namesto nje navaja kodificirano besedilo, ki ga predstavlja Uredba (EU) 2021/1230 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2021 o čezmejnih plačilih v Uniji.

Predlagana je tudi sprememba dvanajstega odstavka 243. člena ZPlaSSIED, s katero se odpravlja pravna praznina glede izvajanja nadzora nad bankami, ki kršijo predpise, navedene v četrtem, petem in šestem odstavku 243. člena ZPlaSSIED.

K 20. členu

Predlagana je sprememba 247. člena ZPlaSSIED, ki ureja letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije. V prvem odstavku 247. člena ZPlaSSIED se predlaga razširitev sklica na prvi odstavek 245. člena ZPlaSSIED, ki določa namen nadzora Banke Slovenije. Obenem se odpravlja neustrezno sklicevanje na 1. in 2. točko prvega odstavka 246. člena, saj Banka Slovenije nadzor opravlja na načine opisane v vseh štirih točkah (celotnem odstavku).

Predlagana sprememba tretjega odstavka se nanaša na frekvenco pošiljanja računov in je namenjena uskladitvi postopkov izdaje računov v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo. Banka Slovenije namreč nadzor nad kreditnimi institucijami opravlja v skladu z ZPlaSSIED in v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, pri čemer račune za nadzor na podlagi slednjega izda le enkrat letno, in sicer do 31. marca v tekočem letu za preteklo koledarsko leto.

K 21. členu

V skladu s predlagano spremembo tretjega odstavka 247. člena ZPlaSSIED se za poenotenje ureditve predlaga tudi sprememba tretjega odstavka 263. člena ZPlaSSIED, ki ureja postopek plačila letnega nadomestila za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov. Na podlagi predlagane spremembe se bo postopek plačila letnega nadomestila za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov poenotil z ostalimi tovrstnimi postopki, in sicer bo Banka Slovenije tudi račune za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov izdala le enkrat letno – do 31. marca v tekočem letu za preteklo koledarsko leto.

K 22. členu

Predlagana je sprememba 286. člena ZPlaSSIED, ki ureja postopek izvensodnega reševanja sporov med ponudniki plačilnih storitev in potrošniki. Prvi odstavek sedaj določa, da mora ponudnik plačilnih storitev zagotoviti postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnikov plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES. Glede na to, da je bilo sprejeto kodificirano besedilo navedene uredbe, se spreminja sklicevanje na kodificirano besedilo uredbe.

K 23. členu

Predlagana dopolnitev 14. točke prvega odstavka 288. člena ZPlaSSIED sledi predlagani spremembi 121. člena ZPlaSSIED.

K 24. členu

Predlagana je sprememba 292. člena ZPlaSSIED, ki ureja druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev. 10. točka prvega odstavka 292. člena je dopolnjena na način, da ponudnik plačilnih storitev stori prekršek tudi, če ponudnik plačilnih storitev Banki Slovenije prepozno posreduje ali posreduje napačne podatke o nadomestilih iz prvega odstavka 173. člena ZPlaSSIED.

K 25. členu

Predlagana je sprememba 307. člena ZPlaSSIED, ki ureja kršitve plačilnih institucij in družb za izdajo elektronskega denarja, vezano na določbe ZPlaSSIED, in sicer drugega in tretjega odstavka 248. člena in tretjega odstavka 252. člena. Ker je Banka Slovenije v skladu s 243. členom ZPlaSSIED pristojna tudi za nadzor nad bankami, pri čemer se za nadzor nad bankami smiselno uporabljajo določbe 245. do 259. člena ZPlaSSIED, je treba v 307. člen vključiti tudi banke oziroma vse ponudnike plačilnih storitev.

K 26. členu

Predlagana je sprememba 310. člena ZPlaSSIED, ki ureja kršitve pravnih oseb in podjetnikov, vezano na določbe ZPlaSSIED. Predlagana je dodatna kršitev, vezano na četrti odstavek 206. člena ZPlaSSIED. Ta določa obveznost, da kadar udeleženec plačilnega sistema za katerega velja Direktiva 98/26/ES, ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec sistema, omogoča pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, mora to možnost na zahtevo na objektivni, sorazmeren in nediskriminatoren način ponuditi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev.

K 27. členu

Predlagana je sprememba 311. člena ZPlaSSIED, ki določa sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/EU. Glede na to, da je bilo sprejeto kodificirano besedilo navedene uredbe, se spreminja sklicevanje, in sicer na kodificirano besedilo, ki ga predstavlja Uredba 2021/1230/EU.

V drugem odstavku je dodan prekršek za subjekte, ki zagotavljajo storitev pretvorbe valut na bankomatu ali na prodajnem mestu, če pri izvajanju teh storitev na upoštevajo določb 4. člena Uredbe 2021/1230/EU. V skladu s prvim odstavkom 311. člena je prekršek za navedeno kršitev določena le za ponudnike plačilnih storitev, ne pa za druge subjekte, ki nudijo pretvorbo valut na bankomatu ali prodajnem mestu.

K 28. členu

Predlagana je sprememba 316. člena ZPlaSSIED, v katerem so urejene sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU. Na podlagi sprejete Uredbe 2024/886/EU, ki spreminja Uredbo 260/2012/EU so dodane sankcije za kršenje njenih določb. Hujše kršitve se nanašajo predvsem na nudenje storitve prejemanja ali pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v skladu z določbami prvega odstavka 5a člena uredbe od datumov, ki jih določa osmi odstavek istega člena. Prav tako je določen prekršek za ponudnika plačilnih storitev, ki ne izvaja zahtev iz 5c člena Uredbe 260/2012/EU (preverjanje IBAN številke z imenom prejemnika plačila) od datumov iz devetega odstavka istega člena. Določena je tudi sankcija v primeru, da ponudnik plačilnih storitev Banki Slovenije ne poroča o višini nadomestil za kreditne prenose, takojšnje kreditne prenose in plačilne račune, ter deležu zavrnitev nacionalnih in čezmejnih plačilnih transakcij, zaradi uporabe omejevalnih ukrepov, kot je določeno v spremenjenem tretjem odstavku 15. člena Uredbe 260/2012/EU.

K 29. členu

Predlagane so spremembe 317. člena ZPlaSSIED, ki ureja sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU. Na podlagi sprejete Uredbe 2024/886/EU, so predlagane dodatne lažje sankcije za kršitve njenih določb. Te kršitve se nanašajo na kršitve določb 1. člena Uredbe 2024/886/EU, v delu, ki ureja nov 5a, 5b in 5c člen Uredbe 2012/260/EU. Prekrški se nanašajo predvsem na zahteve, ki so povezane z izvajanjem takojšnjih kreditnih prenosov, določanja provizij in v zvezi s preverjanjem prejemnika plačila tako pri kreditnih prenosih kot tudi pri takojšnjih kreditnih prenosih.

K 30. členu

V 318.a členu se urejajo sankcije za kršitve določb 5d Uredbe 2012/260/EU, ki jih določa Uredba 2024/886/EU. 5d člen uredbe določa obveznost ponudnikov plačilnih storitev, ki nudijo takojšnje kreditne prenose, da preverijo, ali je uporabnik plačilnih storitev oseba ali subjekt, za katerega veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, sprejeti v skladu s 125. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije. Za kršenje določb 5d člena Uredbe 2012/260/EU, Uredba 2024/886/EU določa visoke globe, in

sicer do 10% skupnega čistega letnega prometa, če gre za pravno osebo in do 5 milijonov evrov, če gre za fizično osebo.

K 31. členu

Člen določa začetek uporabe posameznih določb tega zakona. Ker so predlagane spremembe zakona vezane na več predpisov EU, ki imajo različne datume začetka uporabe, se za predlagane člene, ki so vezani na te predpise določa datum začetka uporabe.

V zvezi s tem je določeno, da se spremenjeni 3., 35., 45., 54., 151. in 152. člen ZPlaSSIED začnejo uporabljati 17. januarja 2025, kot določa Direktiva 2022/2556/EU.

Prav tako je določeno, da se spremenjeni 68., 204., 205., 206., nov 206.a, 310., 316., 317. in nov 318.a člen ZPlaSSIED začnejo uporabljati 9. aprila 2025 v skladu z Uredbo 2024/886/EU.

K 32. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (prenos in izvajanje predpisov Evropske Unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU):

1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 45), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);
2. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES);
3. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU),
4. Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU) in
5. Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/843/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb EU:

1. Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009, str. 11), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL L št. 91 z dne 29. 3. 2019, str. 36), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES);
2. Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjene z Direktivo 2015/2366/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);
3. Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 248/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s prehodom na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji (UL L št. 84 z dne 20. 3. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU);
4. Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU) in
5. Uredbe (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/847/EU).

3. člen (izključitev iz uporabe tega zakona ter iz uporabe določb Uredbe 2015/847/EU)

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

1. plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
2. plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem zastopnika oziroma zastopnice (v nadaljnjem besedilu: zastopnik), ki je s pogodbo pooblaščen, da se pogaja ali dogovori o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev le v imenu plačnika ali le v imenu prejemnika plačila;
3. poklicni fizični prevoz bankovcev in kovancev, vključno z njihovim zbiranjem, obdelavo in dostavo;
4. nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
5. storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije na izrecno zahtevo uporabnika storitev tik pred izvršitvijo plačilne transakcije v obliki plačila za nakup blaga ali storitev;
6. posle menjave valute, ki se opravljajo kot menjava gotovine za gotovino, pri čemer se sredstva ne hranijo na plačilnem računu;
7. plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov:
 - papirnih čekov v skladu z zakonom, ki ureja ček, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne čekom v skladu z zakonom, ki ureja ček,
 - bonov in drugih papirnih potrdil, ki imetniku omogočajo plačilo blaga ali storitev pri izdajatelju ali drugi osebi, s katero se je izdajatelj dogovoril, da sprejme bone ali potrdila kot obliko plačila za blago ali storitve,
 - papirnih potovalnih čekov,
 - papirnih poštnih nakaznic;
8. plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema ali sistema za poravnavo vrednostnih papirjev in ki izhajajo iz udeležbe v takšnem sistemu, ter plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema, poravnalnimi agenti, klirinškimi agenti in centralnimi bankami ter ponudniki plačilnih storitev, ki niso udeleženci plačilnega sistema, brez poseganja v 206. člen tega zakona;
9. plačilne transakcije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti in uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev, vključno z izplačevanjem dividend ali drugimi izplačili na podlagi pravic iz vrednostnih papirjev, ter plačilne transakcije v zvezi z odkupom ali prodajo vrednostnih papirjev, če takšne transakcije izvede član sistema za poravnavo vrednostnih papirjev ali druga oseba, ki lahko v skladu z veljavnimi predpisi opravlja investicijske storitve in posle, storitve hrambe ali skrbniške storitve v zvezi s finančnimi instrumenti strank;
10. tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, ter druge podobne storitve, razen storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, če ponudniki teh storitev v nobenem trenutku nimajo možnosti neomejenega razpolaganja z denarnimi sredstvi, ki se prenašajo;
11. storitve, ki temeljijo na posebnih plačilnih instrumentih, s katerimi se omogoča plačevanje, pri tem pa so načini uporabe takih instrumentov omejeni in hkrati izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev (v nadaljnjem besedilu: omejena mreža):
 - imetniku omogočajo nakup blaga ali storitev le v prostorih izdajatelja ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposrednega poslovnega sporazuma s poklicnim izdajateljem,
 - jih je mogoče uporabljati le za nakup zelo omejenega izbora blaga ali storitev, ali
 - so veljavni le v Republiki Sloveniji in se zagotavljajo na zahtevo podjetja ali organa javnega sektorja ter jih ureja državni ali javni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti za posebne socialne ali davčne namene za nakup posebnega blaga ali storitev od ponudnikov, ki so sklenili poslovni dogovor z izdajateljem;
12. plačilne transakcije, ki jih ponudnik elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev zagotavlja poleg elektronskih komunikacijskih storitev za naročnika omrežja ali storitve:
 - (a) za nakup digitalne vsebine in glasovnih storitev, ne glede na napravo, uporabljeno za nakup ali uporabo digitalne vsebine, in zaračunan na ustreznem računu, ali
 - (b) opravljene z elektronsko napravo ali prek nje in zaračunane na ustreznem računu v okviru dobrodelne dejavnosti ali za nakup kart; če vrednost posamezne plačilne transakcije iz podtočk (a) in (b) ne presega 50 eurov, in:
 - skupna vrednost plačilnih transakcij za posameznega naročnika ne presega 300 eurov na mesec, ali
 - kadar naročnik predhodno financira svoj račun pri ponudniku elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, skupna vrednost plačilnih transakcij ne presega 300 eurov na mesec;
13. plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;

14. plačilne transakcije in sorodne storitve, izvršene med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, ali med podrejenimi družbami iste nadrejene družbe brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni družba iz iste skupine;

15. storitve dviga gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne opravljajo drugih plačilnih storitev. Ne glede na izključitev storitev iz te točke iz uporabe tega zakona, se za te storitve stranki zagotovijo informacije o morebitnih provizijah za dvig gotovine iz prvega, drugega in šestega odstavka 103., 106., 107. in 109. člena tega zakona pred dvigom gotovine, pa tudi na potrdilo o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu;

16. denarno vrednost, shranjeno na instrumentih iz 11. točke tega odstavka;

17. denarno vrednost, ki se uporablja za izvedbo plačilnih transakcij iz 12. točke tega odstavka.

(2) Ta zakon se ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko.

(3) Za plačilne transakcije na podlagi papirnih menic v skladu z zakonom, ki ureja menico, ter drugih papirnih listin, ki so po vsebini in učinkih podobne menicam in jih ureja zakonodaja držav članic EU (v nadaljnjem besedilu: države članice) o teh papirnih listinah se uporablja le 9. poglavje tega zakona.

(4) Uredba 2015/847/EU se ne uporablja za prenose sredstev v Republiki Sloveniji na plačilni račun prejemnika plačila, ki je namenjen izključno plačevanju blaga in storitev, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 2. člena Uredbe 2015/847/EU.

32. člen

(poslovodstvo in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Člani poslovodstva plačilne institucije poleg splošnih pogojev, ki jih za člane organov vodenja ali nadzora delniške družbe določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, morajo imeti tudi ugled, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije, ter ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev, če ima najmanj triletno izkušnje z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot plačilna institucija ali z vodenjem drugih primerljivih poslov. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ugled in lastnosti za vodenje poslov plačilne institucije, če njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov plačilne institucije v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotij interesov, pri čemer se upošteva naslednje podatke:

- iz sodnih, upravnih in predkazenskih postopkov, ki lahko vplivajo na ugled, integriteto in poštenost osebe.
- podatke o preteklih delovnih razmerjih in
- morebitne pretekle ocene primernosti, ki jo je opravil drug pristojni organ ali delodajalec.

(2) Podatke o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka pridobi Banka Slovenije od vložnika zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, od plačilne institucije ali člana poslovodstva plačilne institucije ali osebe, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov plačilne institucije, lahko pa jih pridobi po uradni dolžnosti iz uradnih evidenc pristojnih organov.

35. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija vsebuje:

1. akt o ustanovitvi in podatek o poslovnem naslovu,
2. opis plačilnih storitev in drugih gospodarskih dejavnosti, ki jih namerava opravljati vložnik, ter tveganj, ki jim bo izpostavljena,
3. poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo naslednji podatki:
 - za izračun minimalnega kapitala v prvem letu poslovanja po vseh treh metodah iz drugega odstavka 55. člena tega zakona,
 - o izpolnjevanju tehničnih, organizacijskih, kadrovskih in drugih pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije iz 53. člena tega zakona,

4. dokazila, da vložnik razpolaga z zahtevanim ustanovnim kapitalom iz 31. člena tega zakona,
 5. za vložnika, ki namerava opravljati storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov iz 68. do 70. člena tega zakona,
 6. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena tega zakona,
 7. opis postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštevane obveznosti plačilne institucije glede obveščanja iz 152. člena tega zakona,
 8. opis postopka, vzpostavljenega za beleženje, spremljanje, sledenje in omejevanje dostopa do občutljivih plačilnih podatkov,
 9. opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo ključnih operacij, učinkovitih načrtov ravnanja v nepredvidljivih okoliščinah ter postopkom za redno preizkušanje in preverjanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov,
 10. opis načel in opredelitev, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih podatkov o uspešnosti, transakcijah in goljufijah ter prevarah,
 11. dokument o varnostni strategiji, vključno s podrobno oceno tveganj v zvezi s plačilnimi storitvami ter opisom varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje, sprejetih za ustrezno zaščito uporabnikov plačilnih storitev pred ugotovljenimi tveganji, vključno z goljufijami in prevarami ter nezakonito uporabo občutljivih in osebnih podatkov,
 12. opis vložnikove organizacijske strukture, vključno z opisom nameravane uporabe zastopnikov in podružnic ter nadzornih pregledov v njihovih prostorih in zunaj njih, ki se jih vložnik zaveže opraviti pri zastopnikih in podružnicah vsaj enkrat letno, kot tudi dogovorov o zunanjih izvajalcih operativnih nalog plačilnih storitev,
 13. opis morebitne udeležbe v plačilnih sistemih,
 14. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vložnik vzpostavil zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in Uredbo 2015/847/EU,
 15. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v smislu 36. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s 33. členom tega zakona,
 16. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz 32. člena tega zakona,
 17. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če bodo morala biti letna poročila vložnika revidirana v skladu s 73. členom tega zakona, in če so že imenovani.
- (2) V zvezi z opisi iz 5. do 7. točke ter 12. in 13. točke prejšnjega odstavka vložnik zagotovi tudi opis organizacijskih rešitev in notranjih revizijskih postopkov, ki jih je vzpostavil z namenom, da bi zavaroval interese svojih uporabnikov in zagotovil neprekinjenost in zanesljivost izvajanja plačilnih storitev.
- (3) V opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz 11. točke prvega odstavka tega člena se navede, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven tehnične varnosti in varstva podatkov, med drugim za programsko opremo in informacijske sisteme, ki jih uporabljajo vložnik ali zunanji izvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo dejavnosti zanj. Navedeni ukrepi vključujejo tudi varnostne ukrepe iz prvega odstavka 151. člena tega zakona.
- (4) Vložnik, ki namerava opravljati plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, kot pogoj za pridobitev dovoljenja sklenejo zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti, ki bo zagotovilo kritje njihove odgovornosti iz 136., 141. in 145. člena tega zakona.
- (5) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije in dokazil iz prvega odstavka tega člena.

45. člen

(izvajanje operativnih nalog prek zunanjih izvajalcev)

- (1) Plačilna institucija, ki namerava izvajati posamezne operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, prek zunanjih izvajalcev, predhodno o tem obvesti Banko Slovenije.
- (2) Plačilna institucija lahko prenese izvajanje pomembnih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 1. da je v razmerju do izvajalca teh nalog zagotovljena ustrezna kakovost notranje kontrole na ravni plačilne institucije,

2. da nista otežena sledenje in nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti plačilne institucije v skladu s tem zakonom in drugimi zakoni,
 3. da se s prenosom izvajanja teh nalog ne prenaša odgovornosti višjega vodstva plačilne institucije na zunanje izvajalce ali tretje osebe,
 4. da se odgovornost plačilne institucije do njenih uporabnikov, kakor je opredeljena s tem zakonom in drugimi zakoni, ne zmanjšuje in
 5. da plačilna institucija kljub prenosu pomembnih operativnih nalog na zunanje izvajalce zagotovi izpolnjevanje vseh pogojev, ki veljajo za pridobitev in ohranitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.
- (3) Operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, vključno s sistemi informacijske tehnologije, se štejejo kot pomembne, če bi lahko napaka ali izpad v njihovem izvajanju bistveno ogrozila neprekinjeno izpolnjevanje obveznosti plačilne institucije, njen finančni položaj ali zanesljivost ter neprekinjenost izvajanja plačilnih storitev.
- (4) Plačilna institucija, ki je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, v zvezi z ravnanji zunanjih izvajalcev zagotovi izpolnjevanje svojih obveznosti po tem zakonu ali drugih zakonih.
- (5) Plačilna institucija nemudoma obvesti Banko Slovenije o vseh spremembah glede uporabe zunanjih izvajalcev.

54. člen **(sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol)**

- (1) Plačilna institucija vzpostavi in vzdržuje zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja varno in skrbno upravljanje plačilne institucije. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.
- (2) Sistem upravljanja iz prejšnjega odstavka obsega:
1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti in
 2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj ter poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija.
- (3) Sistem notranjih kontrol iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke ter postopke za preverjanje izpolnjevanja obveznosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Uredbo 2015/847/EU.

68. člen **(ločeno vodenje denarnih sredstev uporabnikov)**

- (1) Plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij, vodi ločeno od lastnih denarnih sredstev in denarnih sredstev, ki jih je prejela od oseb, ki niso uporabniki.
- (2) Plačilna institucija za vsakega uporabnika vodi ločeno evidenco denarnih sredstev, ki jih vodi v imenu tega uporabnika v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij.
- (3) Plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, najpozneje naslednji delovni dan po prejemu prenese na poseben račun pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji ali pri banki s sedežem v drugi državi članici.
- (4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, naloži tudi v:
1. dolžniške vrednostne papirje, katerih izdajatelj je Republika Slovenija ali druga država članica, Evropska centralna banka, Banka Slovenije ali centralna banka druge države članice, ter
 2. dolžniške vrednostne papirje, razen podrejenih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici.

121. člen **(zavrnitev plačilnih nalogov)**

(1) Če so izpolnjeni vsi pogoji za izvršitev plačilnega naloga, kakor so določeni v okvirni pogodbi, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, ne sme zavrniti izvršitve odobrenega plačilnega naloga, ne glede na to, ali je plačilni nalog odredil plačnik, ponudnik storitev odreditve plačila prek plačnika ali prejemnik plačila oziroma je bil odrejen prek prejemnika plačila, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

Ponudnik plačilnih storitev o zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga ali odreditve plačilne transakcije in, če je to mogoče, o razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(2) Ponudnik plačilnih storitev obvestilo iz prejšnjega odstavka posreduje ali da na voljo uporabniku na način, dogovorjen v pogodbi, takoj, ko je mogoče, najpozneje pa v roku, ki je določen za izvršitev plačilnega naloga v skladu s 127. členom tega zakona.

(3) Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna primerno nadomestilo za obvestilo o zavrnitvi plačilnega naloga, če je zavrnitev utemeljena iz objektivnih razlogov.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev zavrnil plačilni nalog v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, se šteje, da plačilnega naloga ni prejel.

134. člen (omejitev uporabe)

(1) Če se plačilni instrument uporablja za posredovanje plačnikovega soglasja za izvršitev plačilne transakcije, se lahko plačnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o omejitvi porabe za plačilne storitve, izvršene z uporabo takšnega plačilnega instrumenta, z določitvijo najvišjega zneska posameznih ali zaporednih plačilnih transakcij, ki jih lahko plačnik odobri z uporabo plačilnega instrumenta v določenem obdobju.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da lahko ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni instrument, ki se uporablja za odobritev plačilnih transakcij, če:

1. obstajajo objektivno utemeljeni razlogi, povezani z varnostjo plačilnega instrumenta,
2. obstaja sum, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta ali prevaro pri uporabi plačilnega instrumenta, ali
3. če je uporaba plačilnega instrumenta povezana z odobritvijo posojila plačniku, obstaja znatno povečano tveganje, da plačnik ne bo mogel izpolniti svoje obveznosti plačila.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ponudnik plačilnih storitev obvesti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta in razlogih zanj, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran, sicer pa najpozneje takoj po blokadi. Obvestilo o blokadi plačilnega instrumenta ponudnik plačilnih storitev posreduje plačniku na način, ki je dogovorjen v okvirni pogodbi.

(4) Ponudnik plačilnih storitev ponovno omogoči uporabo plačilnega instrumenta ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom, ko razlogi za blokado prenehajo.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta, če je takšno obvestilo v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi ukrepi ali je prepovedano z drugimi predpisi.

151. člen (obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj)

(1) Ponudniki plačilnih storitev vzpostavijo okvir z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo. Ponudniki plačilnih storitev kot del tega okvira vzpostavijo in vzdržujejo učinkovite postopke za obvladovanje incidentov, tudi za odkrivanje in razvrstitev večjih operativnih in varnostnih incidentov.

(2) Ponudniki plačilnih storitev Banki Slovenije enkrat letno ali v krajših časovnih presledkih, kot jih določi Banka Slovenije, predložijo posodobljeno in celovito oceno operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, ter oceno ustreznosti ukrepov za zmanjšanje tveganj in nadzornih mehanizmov, ki se izvajajo kot odziv na ta tveganja.

152. člen (poročila o incidentih)

- (1) O večjih operativnih ali varnostnih incidentih ponudniki plačilnih storitev, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, brez nepotrebne obvestitve Banko Slovenije.
- (2) Kadar incident vpliva ali lahko vpliva na finančne interese njegovih uporabnikov plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev brez nepotrebne obvestitve svoje uporabnike plačilnih storitev o incidentu in o vseh razpoložljivih ukrepih, ki jih lahko sprejmejo, da bi zmanjšali negativne učinke incidenta.
- (3) Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena brez nepotrebne obvestitve sporoči Evropskemu bančnemu organu in Evropski centralni banki ustrezne podrobnosti o incidentu. Ko Banka Slovenije oceni pomembnost incidenta za druge zadevne organe Republike Slovenije, te organe o tem ustrezno obvesti.
- (4) Banka Slovenije sodeluje z Evropskim bančnim organom in Evropsko centralno banko pri ocenjevanju pomembnosti incidenta za druge zadevne organe Unije in domače organe.
- (5) Kadar Evropski bančni organ in Evropska centralna banka Banko Slovenije obvestita o večjem operativnem ali varnostnem incidentu, Banka Slovenije na podlagi tega obvestila, kadar je to ustrezno, sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev neposredne varnosti finančnega sistema.
- (6) Ponudniki plačilnih storitev, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, morajo Banki Slovenije vsaj enkrat letno predložiti statistične podatke o prevarah in goljufijah, povezanih z različnimi načini plačila. Banka Slovenije te podatke v zbirni obliki sporoči Evropskemu bančnemu organu in Evropski centralni banki.

181. člen

(pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa)

- (1) Osnovni plačilni račun morajo potrošnikom ponujati vse banke, ki vodijo plačilne račune potrošnikov.
- (2) Banka osnovni plačilni račun ponuja v obsegu, kot ga sicer ponuja v okviru svojega poslovanja.
- (3) Potrošnik, ki zakonito prebiva v EU, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč, ima pravico do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa pri banki. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo stalno prebivališče.
- (4) Banka postopek odpiranja osnovnega plačilnega računa oblikuje tako, da uveljavljanje te pravice ni preveč težavno ali obremenjujoče za potrošnika. Banka osnovni plačilni račun odpre brez nepotrebne obvestitve oziroma najpozneje v desetih delovnih dneh od prejema popolne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.
- (5) Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi v primeru zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.
- (6) Banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka v tem primeru ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.
- (7) Banka lahko zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, če:
 1. potrošnik že ima plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo ta plačilni račun zaprt. Banka lahko v ta namen upošteva pisno izjavo, ki jo podpiše potrošnik;
 2. potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
 3. ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu na podlagi zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali zakona, ki ureja davčni postopek, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.
- (8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena banka po sprejetju odločitve o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika nemudoma pisno in brezplačno obvesti o zavrnitvi prošnje in konkretnem razlogu za zavrnitev, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.
- (9) Banka v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper zavrnitev prošnje o odprtju osnovnega plačilnega računa, pravici, da o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa seznanijo Banko Slovenije, in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 286. členom tega zakona. V obvestilu banka navede tudi ustrezne kontaktne podatke.
- (10) Banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko.

192. člen

(zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)

(1) Banke, ki vodijo transakcijske račune in oddajajo sefe, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter UJP glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, agenciji tekoče zagotavljajo podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov, razen podatkov o dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov, ki se prevzemajo iz registra dejanskih lastnikov.

(2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo podatki o:

1. imetniku transakcijskega računa:

- ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;
- davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča imetnika;
- identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije;
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;

2. pooblaščenca imetnika transakcijskega računa:

- ime, priimek in naslov prebivališča pooblaščenca, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov pooblaščenca, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek pooblaščenca, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega pooblaščenca;
- davčna številka pooblaščenca, če je pooblaščenec vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča pooblaščenca;
- identifikacijska oznaka pooblaščenca in država sedeža ali prebivališča pooblaščenca, če pooblaščenec ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- matična številka pooblaščenca, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je pooblaščenec vpisan v Poslovni register Slovenije;
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;
- datum prejema in datum preklica pooblastila;

3. dejanskemu lastniku imetnika transakcijskega računa:

- ime, priimek, datum rojstva, državljanstvo in naslov prebivališča dejanskega lastnika;
- davčna številka dejanskega lastnika, če je dejanski lastnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- država prebivališča dejanskega lastnika;
- druga identifikacijska oznaka dejanskega lastnika, ki se uporablja v rezidenčni državi dejanskega lastnika, če dejanski lastnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- višina lastniškega deleža ali drug način nadzora dejanskega lastnika;
- datum vpisa in datum izbrisa dejanskega lastnika;

4. transakcijskem računu:

- številka računa;
- naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun;
- oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz desetega odstavka tega člena;
- podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju;
- datum odprtja računa;
- datum zaprtja računa;
- podatek, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti;
- številka računa imetnika transakcijskega računa pri pravnem nasledniku ponudnika plačilnih storitev;

5. sefu:

- ime, priimek in naslov prebivališča najemnika sefa, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov najemnika sefa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek najemnika sefa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega najemnika sefa;
- davčna številka najemnika, če je najemnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča najemnika;
- identifikacijska oznaka najemnika in država sedeža ali prebivališča najemnika, če najemnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;

- matična številka najemnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je najemnik vpisan v Poslovni register Slovenije;
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;
- trajanje najema.

(3) Podatki iz 1., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka se izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri agenciji ob zaprtju transakcijskega računa oziroma prenehanju najema sefa, podatki iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka pa se izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri agenciji ob prenehanju pooblastila oziroma ko fizična oseba ni več dejanski lastnik imetnika transakcijskega računa, če se to zgodi pred zaprtjem transakcijskega računa.

(4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1., 2., 3. in 5. točke drugega odstavka tega člena se zagotavljata s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, registrom dejanskih lastnikov, centralnim registrom prebivalstva ali davčnim registrom, prek katerih se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov potekata z uporabo davčne številke.

(5) Za zagotovitev točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov agencija kot upravljavka registra prevzema naslednje podatke in njihove spremembe:

- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je podjetnik ali zasebnik, ter podatek o datumu njegovega izbrisa iz Poslovnega registra Slovenije in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije;
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, ter podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je fizična oseba, iz centralnega registra prebivalstva;
- podatke o imenu, priimku, datumu rojstva, državljanstvu in naslovu prebivališča dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, davčni številki ali drugi identifikacijski oznaki dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, ki se uporablja v rezidenčni državi dejanskega lastnika, državi prebivališča dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, višini lastniškega deleža ali drug način nadzora dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, datum vpisa in datum izbrisa dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa iz registra dejanskih lastnikov;
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, ter podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva, iz davčnega registra;
- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je pravna oseba, ter podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik, pooblaščenec ali najemnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

(6) Imetniki transakcijskih računov, ki so fizične osebe, ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune, za namen javnega in brezplačnega dostopa do podatkov v registru transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona, zagotavljajo podatke iz sedme alineje 4. točke drugega odstavka tega člena, če transakcijske račune uporabljajo za opravljanje dejavnosti, in sicer preden začnejo transakcijske račune uporabljati za opravljanje dejavnosti.

(7) Če imetnik transakcijskega računa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija po pravnomočno končanem prekrškovnem postopku iz četrtega odstavka 310. člena tega zakona na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo ponudniki plačilnih storitev, omogoči javni in brezplačni dostop do podatkov o imetnikovem transakcijskem računu v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona. Finančna uprava Republike Slovenije o pravnomočno končanem prekrškovnem postopku obvesti ponudnika plačilnih storitev, ki vodi transakcijski račun. V obvestilu se navedejo polno ime in priimek ter matična številka imetnika transakcijskega računa, datum pravnomočnosti odločitve in številka transakcijskega računa, ki ga imetnik uporablja za opravljanje dejavnosti.

(8) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov, njihovih pooblaščenec in dejanskih lastnikov oziroma najemnikov sefov. V primeru skupnega transakcijskega računa, več pooblaščenec in dejanskih lastnikov imetnika

transakcijskega računa ali več najemnikov istega sefa se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa, vseh pooblaščenih in dejanskih lastnikih imetnika transakcijskega računa oziroma o vseh najemnikih sefa.

(9) Podatki iz drugega odstavka tega člena se hranijo v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, prenehanju najema sefa, prenehanju pooblastila oziroma po tem, ko fizična oseba ni več dejanski lastnik imetnika transakcijskega računa, razen podatka, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti in podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hranita eno leto.

(10) Agencija v soglasju z Banko Slovenije določi podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.

204. člen (udeležba v plačilnem sistemu)

(1) Udeleženci plačilnega sistema so lahko:

1. banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici,
2. institucije iz 2. do 23. točke petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/78/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 30. 6. 2006, str. 338), zadnjič spremenjene z Direktivo 2015/2366/EU, za katere se omenjena direktiva ne uporablja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ter družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja in za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, določena v tem zakonu,
4. investicijska podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici,
5. banke in investicijska podjetja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati bančne storitve oziroma investicijske storitve in investicijske posle ter za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, določena v zakonu, ki ureja bančništvo, ali zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
6. UJP ter drugi državni organi in samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti,
7. upravljavci drugih plačilnih sistemov ali poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti v smislu zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, in
8. ponudniki plačilnih storitev po tem zakonu, ki ne sodijo v nobeno od zgornjih skupin.

(2) Udeleženec plačilnega sistema je poleg oseb iz prejšnjega odstavka tudi upravljavec tega plačilnega sistema.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ponudniki plačilnih storitev iz 3. in 8. točke prvega odstavka tega člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci v skladu s prvim odstavkom 205. člena tega zakona pomembnega plačilnega sistema, razen v vlogi upravljavca plačilnega sistema po prejšnjem odstavku. Subjekti iz 1., 2. in 4. do 7. točke prvega odstavka tega člena se štejejo kot udeleženci pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu, če so odgovorni za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz nalogov za prenos v tem sistemu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena udeleženci plačilnega sistema ne morejo postati institucije iz prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), za katere se omenjena direktiva ne uporablja.

205. člen (posredna udeležba v plačilnem sistemu)

(1) Posredna udeležba v plačilnem sistemu je dogovor med posameznim udeležencem plačilnega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena in posrednim udeležencem, ki posrednemu udeležencu omogoča posredovanje in prejemanje nalogov za prenos v plačilnem sistemu v skladu s pravili plačilnega sistema tako, da je posredni udeleženec znan upravljavcu tega plačilnega sistema.

(2) Za namene 207. in 208. člena tega zakona se posredni udeleženec, ki je oseba iz 1. do 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena, šteje kot udeleženec plačilnega sistema. To ne omejuje odgovornosti

neposrednega udeleženca, prek katerega posredni udeleženec posreduje in prejema naloge za prenos v plačilnem sistemu.

206. člen (pogoji za udeležbo v plačilnem sistemu)

(1) Pravila plačilnega sistema morajo določati objektivne, nediskriminatorne in sorazmerne pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema lahko omejujejo udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu le toliko, kolikor je potrebno za varovanje pred finančnimi, operativnimi, poslovnimi in drugimi tveganji ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

(2) Nedopustni pogoji za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev v plačilnem sistemu so zlasti:

1. kakršna koli omejevalna pravila v zvezi z udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
2. kakršna koli pravila, ki razlikujejo ponudnike plačilnih storitev glede pravic, obveznosti ali upravičenj pri udeležbi v plačilnem sistemu;
3. kakršne koli omejitve glede na institucionalni status.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. pomembne plačilne sisteme;
2. plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci spadajo v skupino v smislu 35. točke 4. člena tega zakona.

(4) Kadar udeleženec pomembnega plačilnega sistema za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka omogoča ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec plačilnega sistema, pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, mora to možnost v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena na zahtevo na objektivni, sorazmeren in nediskriminatoren način ponuditi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev, pri udeležencu pomembnega plačilnega sistema, ki omogoča drugemu ponudniku plačilnih storitev pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, vloži zahtevo za pošiljanje nalogov za prenos in jo udeleženec pomembnega plačilnega sistema zavrne, mora ponudniku plačilnih storitev, ki je vložil takšno zahtevo, sporočiti vse razloge za kakršno koli zavrnitev.

240. člen (zaupni podatki)

(1) Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, vključno z osebnimi podatki, s katerimi razpolaga ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema varuje zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobil in teh podatkov ne sme sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Člani organov ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema, delničarji oziroma družbeniki, delavci oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom pri ponudniku plačilnih storitev ali udeležencu plačilnega sistema oziroma opravljanju storitev za ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prvega odstavka tega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene, razen če:

1. uporabnik izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,
2. te podatke potrebuje nadzorni organ za nadzor, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
3. te podatke zahteva komisija za preprečevanje korupcije v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije ali jih zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek,
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, ali z drugim predpisom, ki se uporablja za konsolidirani nadzor, in
5. v drugih primerih, kadar zakon izrecno določa dolžnost ponudnika plačilnih storitev oziroma udeleženca plačilnega sistema glede posredovanja zaupnih podatkov o posameznem uporabniku.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če ponudnik plačilnih storitev, udeleženec plačilnega sistema ali oseba iz prejšnjega odstavka te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev ali izpolnjevanje pogodbe, ki jo ponudnik plačilnih storitev sklene v okviru običajne dejavnosti opravljanja plačilnih

storitev, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Ponudnik plačilnih storitev lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotovi, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.

243. člen (pristojnosti Banke Slovenije za nadzor)

(1) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad bankami, plačilnimi institucijami, plačilnimi institucijami z opustitvijo in ponudniki storitev zagotavljana informacij o računih glede plačilnih storitev in pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(2) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad plačilnimi sistemi in upravljavci plačilnih sistemov glede delovanja plačilnega sistema in upravljanja plačilnih sistemov.

(3) Banka Slovenije je v obsegu, določenem v podpoglavju 14.5 tega zakona, pristojna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju z 20. členom tega zakona opravljajo plačilne storitve, nad osebami, ki v nasprotju s 158. členom tega zakona izdajajo elektronski denar, ter nad osebami, ki v nasprotju z 210. členom tega zakona upravljajo plačilne sisteme.

(4) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 924/2009/ES.

(5) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(6) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/847/EU, razen za nadzor nad izvajanjem 14. člena Uredbe 2015/847/EU, za katerega je pristojen Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(8) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(9) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad bankami, družbami za izdajo elektronskega denarja in nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo glede izdajanja elektronskega denarja in plačilnih ter pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(10) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(12) Za nadzor nad bankami v skladu s prvim in devetim odstavkom tega člena se smiselno uporabljajo določbe 245. do 259. člena tega zakona.

247. člen (letno nadomestilo za nadzor)

(1) Za opravljanje nadzora nad plačilnimi institucijami v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka prejšnjega člena plačujejo plačilne institucije Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij določa tarifa Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih plačajo vse plačilne institucije za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Plačilna institucija plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če plačilna institucija ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po prejemu računa, Banka Slovenije plačilni instituciji z odločbo naloži plačilo.

- (5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.
- (6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

263. člen **(letno nadomestilo za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov)**

(1) Za opravljanje nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov v skladu s prejšnjim členom plačujejo upravljavci plačilnih sistemov Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij v plačilnem sistemu določi Banka Slovenije v svoji tarifi.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih plačajo upravljavci plačilnih sistemov za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Upravljavec plačilnega sistema plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če upravljavec plačilnega sistema ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po prejemu računa, Banka Slovenije upravljavcu z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

286. člen **(postopek izvensodnega reševanja sporov)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov po tem zakonu ter v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES in Uredbi 260/2012/EU pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z določbami zakona, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov. Na enak način se zagotavlja tudi postopek izvensodnega reševanja sporov s prejemniki plačila v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnikov plačilnih storitev po Uredbi 2015/751/EU.

(2) Sodelovanje ponudnika plačilnih storitev v postopku, ki ga sproži potrošnik pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, je obvezno.

(3) Izvajalec izvensodnega reševanja potrošniških sporov sodeluje z organi, ki so v drugih državah članicah pristojni za izvensodno reševanje sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona, če reševanje posameznega spora sodi tudi v pristojnost takega organa druge države članice.

(4) Ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne sme zaračunati posebnih nadomestil v zvezi s postopkom izvensodnega reševanja spora glede opravljanja plačilnih storitev.

(5) Prvi do četrti odstavek tega člena se ne uporabljajo za UJP ter druge države organe in občine, kadar opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona.

(6) Prvi do četrti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izdajatelje elektronskega denarja v zvezi z njihovimi dolžnostmi glede izdajanja in unovčevanja elektronskega denarja.

288. člen **(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. zaračuna uporabniku nadomestila v nasprotju s 86. členom tega zakona,
2. uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnih storitvah ne zagotovi splošnih informacij iz 90. člena tega zakona ali jih ne zagotavlja na način iz 91. člena tega zakona,

3. uporabniku ne zagotovi splošnih informacij in določil okvirne pogodbe v skladu z 92. členom tega zakona,
4. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v skladu z 93., 94. ali 95. členom tega zakona,
5. zaračuna uporabniku nadomestila v primeru odpovedi okvirne pogodbe v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 98. člena tega zakona ali drugim odstavkom 99. člena tega zakona,
6. uporabniku v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti ne zagotovi informacij o glavnih značilnostih plačilne storitve v skladu s prvim odstavkom 101. člena tega zakona,
7. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti v skladu s 102. členom tega zakona,
8. uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ne zagotovi splošnih informacij v skladu s 103. členom tega zakona,
9. plačniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji po prejemu plačilnega naloga na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 106. členom tega zakona, ali ne zagotovi prejemniku plačila informacij o posamezni plačilni transakciji po izvršitvi plačilne transakcije na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 107. členom tega zakona,
10. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti o posebnem nadomestilu, ki ga zaračunava za uporabo določenega plačilnega instrumenta (drugi odstavek 110. člena tega zakona),
11. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 113. členom tega zakona,
12. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 114. členom tega zakona,
13. ne izvrši plačilne transakcije po prejemu plačilnega naloga (120. člen tega zakona),
14. ne obvesti uporabnika o zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga (prvi in drugi odstavek 121. člena tega zakona),
15. uporabniku ne omogoči preklica plačilnega naloga v skladu s 122. in 123. členom tega zakona,
16. zaračuna uporabniku nadomestila za izvršitev plačilne transakcije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 125. člena tega zakona,
17. ne zagotovi prenosa celotnega zneska plačilne transakcije v skladu s tretjim odstavkom 125. člena tega zakona oziroma v primeru dogovora iz četrtega odstavka 125. člena tega zakona ne obvesti uporabnika o celotnem znesku plačilne transakcije in nadomestil, ki jih je odtegnil,
18. prejemniku plačila prepereči ali ga kakor koli drugače omejuje, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta (126. člen tega zakona),
19. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (127. člen tega zakona),
20. ne posreduje plačilnega naloga, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v dogovorjenih rokih tako, da je na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče izvršiti plačilno transakcijo (128. člen tega zakona),
21. ne omogoči uporabniku, da razpolaga z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (129., 130. in 131. člen tega zakona),
22. za izdajo in uporabo plačilnega instrumenta določi neobjektivne, diskriminatorne oziroma nesorazmerne ukrepe v nasprotju s prvim odstavkom 132. člena tega zakona,
23. ne izpolni zahtev v zvezi z varno uporabo plačilnega instrumenta (prvi in drugi odstavek 133. člena tega zakona),
24. ne zagotovi sredstev, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje obvestila o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, ali jih ne zagotavlja v zahtevanem obdobju (tretji odstavek 133. člena tega zakona),
25. ne povrne zneska neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcij in pripadajočih nadomestil oziroma obresti ali ne zagotovi popravka datuma valute knjiženja v dobro oziroma zneska ne knjiži na plačilnem računu v skladu s 136., 137., 140. oziroma 142. členom tega zakona,
26. ne povrne zneska neodobrene plačilne transakcije, za katero je odgovoren, in Banko Slovenije, policije ali državnega tožilstva ne obvesti v skladu z drugim odstavkom 136. člena tega zakona,
27. če uporabnik predloži nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ne ravna v skladu s četrtem ali petim odstavkom 143. člena tega zakona,
28. v primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije na zahtevo svojega uporabnika ne ravna v skladu s prvim odstavkom 146. člena tega zakona,
29. ne zagotovi uporabniku popravka neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 149. členom tega zakona,

30. ne povrne uporabniku zneska odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije oziroma ne zagotovi datuma knjiženja v dobro v skladu s 150. členom tega zakona,
 31. ne zagotovi pravice do povračila v skladu s šestim odstavkom 150. člena tega zakona,
 32. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za reševanje sporov pri ponudniku plačilnih storitev v skladu z 285. členom tega zakona ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 285. člena tega zakona,
 33. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za izvensodno reševanje sporov v skladu z 286. členom tega zakona ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 286. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

292. člen

(druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

- (1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:
1. ne upošteva pravil v zvezi z odpiranjem fiduciarnih računov, določenih v 14. členu tega zakona,
 2. ne vzpostavi okvira z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona,
 3. ne predloži Banki Slovenije enkrat letno ali v krajših časovnih presledkih, kot jih določi Banka Slovenije, posodobljene in celovite ocene operativnih in varnostnih tveganj v skladu z drugim odstavkom 151. člena tega zakona,
 4. v primeru večjega operativnega ali varnostnega incidenta ne obvesti Banke Slovenije v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona,
 5. v primeru, ko bi večji operativni ali varnostni incident lahko vplival na finančne interese njegovih uporabnikov, uporabnikov ne obvesti v skladu z drugim odstavkom 152. člena tega zakona,
 6. ne predloži Banki Slovenije vsaj enkrat letno statističnih podatkov o prevarah v skladu s šestim odstavkom 152. člena tega zakona,
 7. ne opravi močne avtentikacije, kadar je ta zahtevana v skladu s 153. členom tega zakona,
 8. v primeru odreditve elektronskih plačilnih transakcij iz 2. točke prvega odstavka 153. člena tega zakona ne uporabi močne avtentikacije strank, ki vsebuje elemente za dinamično povezavo transakcije z določenim zneskom in določenim prejemnikom plačila v skladu z drugim odstavkom 153. člena tega zakona,
 9. v primeru, ko je zahtevana močna avtentikacija, ne vzpostavi ustreznih varnostnih ukrepov, s katerimi zavaruje zaupnost in celovitost osebnih varnostnih elementov uporabnikov plačilnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 153. člena tega zakona,
 10. ne posreduje Banki Slovenije podatkov o nadomestilih iz prvega odstavka 173. člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 173. člena tega zakona,
 11. omogoči imetniku plačilnega računa razpolaganje z denarnimi sredstvi v nasprotju s prvim odstavkom 188. člena tega zakona,
 12. ne povrne denarnih sredstev in zaračunanih nadomestil ter obresti v skladu s četrnim in petim odstavkom 188. člena tega zakona,
 13. če nadomestilo, ki ga ponudnik plačilnih storitev zaračunava za izvajanje rubeža in izvrševanje prenosa denarnih sredstev ter opravljanje drugih dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ni v skladu z zahtevo iz 190. člena tega zakona,
 14. ne predloži ali ne predloži pravih in popolnih podatkov o višini nadomestil v skladu z drugim odstavkom 190. člena tega zakona,
 15. ne objavi ali ne objavi pravih in popolnih podatkov o višini nadomestil v skladu s tretjim odstavkom 190. člena tega zakona,
 16. ne zagotavlja podatkov za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 192. člena tega zakona,
 17. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 240. člena tega zakona,
 18. obdeluje zaupne podatke v nasprotju z 242. členom tega zakona,
 19. ne poroča v skladu z 287. členom tega zakona.
- (2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

307. člen

(kršitve plačilnih institucij ali družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja, ki:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član posloводства ali oseba, ki je v plačilni instituciji neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami ali v družbi za izdajo elektronskega denarja neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri plačilni instituciji, ki ni član posloводства ali oseba, ki je v plačilni instituciji neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami ali zaposleni v družbi za izdajo elektronskega denarja, ki ni neposredno odgovoren za vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

310. člen (kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. opravlja plačilne storitve v nasprotju z 20. členom tega zakona,
2. opravlja dejavnost ali obe dejavnosti iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila v skladu s prvim odstavkom 23. člena tega zakona,
3. opravlja dejavnosti iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila oziroma ji ne zagotovi letnega revizijskega mnenja v skladu s tretjim odstavkom 23. člena tega zakona,
4. kot prejemnik plačila plačniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna nadomestilo, ki presega neposredne stroške, ki jih ima zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta, v nasprotju z drugim odstavkom 126. člena tega zakona,
5. kot prejemnik plačila zahteva nadomestilo za uporabo plačilnih instrumentov, za katere poglavje II Uredbe 2015/751/EU določa uporabo medbančnih provizij, in za tiste plačilne storitve, za katere se uporablja Uredba 260/2012/EU, v nasprotju s tretjim odstavkom 126. člena tega zakona,
6. opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja v nasprotju s 158. členom tega zakona,
7. pridobi poslovni delež, delnice ali druge pravice v nasprotju s 33. členom tega zakona,
8. upravlja plačilni sistem v nasprotju z 210. členom tega zakona,
9. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 245., 252., 253., drugem odstavku 264. in drugem odstavku 265. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. stranki ne zagotovi informacij o morebitnih provizijah za dvig gotovine iz prvega, drugega in šestega odstavka 103., 106., 107. in 109. člena tega zakona pred dvigom gotovine, pa tudi na potrdilu o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu (15. točka prvega odstavka 3. člena tega zakona),
2. plačnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne seznani z informacijami o menjalnem tečaju in nadomestilih, ki jih bo kot prejemnik plačila zaračunal plačniku v zvezi s pretvorbo valute (109. člen tega zakona),
3. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti, da mora uporabnik za uporabo določenega plačilnega instrumenta plačati posebno nadomestilo (prvi in drugi odstavek 110. člena tega zakona).

(3) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz prvega ali drugega odstavka 204. člena tega zakona s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:

1. ne obvesti Banke Slovenije o udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih v skladu s tretjim odstavkom 225. člena tega zakona,
2. ne obvesti stranke ali druge osebe o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena (četrti odstavek 225. člena tega zakona).

(4) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 192. člena tega zakona.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki je storila prekršek iz prvega do tretjega odstavka tega člena in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

311. člen **(sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/ES)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne obračuna nadomestil v skladu s 3. členom ali tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
2. ne prikaže obračunanih nadomestil ali ne zagotovi informacij v skladu s prvim do četrtem odstavkom 3a. člena in 3b. členom Uredbe 924/2009/ES,
3. uporabniku ne sporoči informacij v skladu s petim in šestim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES,
4. ne zagotovi informacij iz prvega do četrtega odstavka 3a. člena Uredbe 924/2009/ES v skladu s sedmim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES,
5. ne zagotovi informacij iz petega in šestega odstavka 3a. člena Uredbe 924/2009/ES v skladu s sedmim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES,
6. uporabniku ne sporoči podatkov v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
7. ne obračuna pristojbin za izmenjavo v skladu s 6. ali 7. členom Uredbe 924/2009/ES,
8. ki ni dosegljiv v skladu z 8. členom Uredbe 924/2009/ES.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

316. člen **(sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki je dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme, ne izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka 3. člena Uredbe 260/2012/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne obremenitve v okviru plačilne sheme, ne izpolnjuje obveznosti iz drugega odstavka v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 260/2012/EU,
3. ponudnik plačilnih storitev uporablja plačilne sheme, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

317. člen **(sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU)**

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije s kreditnim prenosom v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije z direktno obremenitvijo v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
3. ponudnik plačilnih storitev zahteva od uporabnika plačilnih storitev, da navede kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila po datumih, določenih v sedmem odstavku 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
4. ponudnik plačilnih storitev zaračunava večstranske pristojbine za izmenjavo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom, za transakcije z direktno obremenitvijo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 260/2012/EU),
5. ponudnik plačilnih storitev za R-transakcije uporablja večstransko pristojbino za izmenjavo, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU:

V skladu s prvim odstavkom 142. člena Poslovnika državnega zbora Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US, 111/21, 58/23 in 35/24) lahko predlagatelj zakona predlaga, da državni zbor obravnava predlog zakona po skrajšanem postopku, med drugim v primeru, če gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve oziroma za manj zahtevne uskladitve zakona s pravom Evropske unije. Ker predlagani zakon vključuje manj zahtevne spremembe ZPlaSSIED, ki so predvsem vezane na predpise EU, Vlada Republike Slovenije predlaga, da Državni zbor Republike Slovenije obravnava predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih po skrajšanem postopku.

VI. PRILOGE: /